

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Nissumske årbøger 1970

Nissumske årbøger

Udgivet af
Nr. Nissum Seminariums
Elevforening

Under redaktion af

OLE KAPPEL (III SB)
H. BERNT JENSEN (38)
KRISTIAN MADSEN (26)
KAJ HENNINGSEN (66)
H. MØL CHRISTENSEN (45)
(ansvarshavende)

1970

Indholdsfortegnelse

- 5 Året, der svandt. Af rektor *E. Høgel*
- 8 Nr. Nissum Seminariums bestyrelse
- 10 Siden sidst. Af lektor *A. Koch*
- 14 Lærerstudierende har ordet
- 21 Tanker bag A V centralen. Af adjunkt *M. Walther*
- 23 Børn og Leg. Af lektor *Henning Fogde*
- 29 Nordvestjysk Realkursus, Nr. Nissum. Af lærer *Ove Ellebæk*
- 30 Den Jydske Pensionisthøjskole. Af adjunkt *H. J. Scheel Andersen*
- 34 Ad. L. Hansens kollegium
- 36 „Den gamle præstegård“ i Nr. Nissum. Af sognepræst *P. Jubl Jensen*
- 41 Bestyrelsesformænd. Af forstander *P. C. Gjelstrup*
- 46 Sofus Elias Jensen Maarbjerg in memoriam. Af lektor *Jobs. Hejbol*
- 48 Mindeord om overlærer P. A. Andersen (27). Af lektor *A. Koch*
- 50 Mathias Christensen (04). Af lærer *J. Søndergaard Jacobsen*
- 53 To skæbner. Af *Ellen Risbjerg Thomsen*
- 55 Minutportrætter (Bonnesen – Vinni Mejer – Nielsen)
- 56 En idé – En efterlysning
- 58 Indtryk fra specialundervisning i Gøteborg
- 61 Færøerne – en stor oplevelse
- 67 Geografiekskursion til Tyskland–Holland
- 70 To melodier til engelske børnerim. Af *Jørgen Sørensen*
- 73 Dimissionen 1970. Tale af rektor *E. Høgel*
- 76 Dimittendholdene 1970
- 86 Af årets dagbog v. *J. Søndergaard Jacobsen* og *G. Eriksen*
- 91 Elevforeningens regnskab for 1970. Ved kassereren lærer *M. P. Sørensen* (28)
- 92 Foreningsmeddelelser. Ved formanden lektor *A. Koch*

Året, der svandt

Af rektor E. Høgel

Uddrag af rektors
beretning for
bestyrelsen ved
årsmødet 14. oktober
1970

Besættelsen af lærerstillinger ved seminariet er en yderst alvorlig og vidtrækkende sag for vort seminariums indre og ydre liv. Derfor træffer bestyrelsen altid sit valg efter nøje samråd med rektor, der lige så nøje søger samråd med lærerkollegiet. Derved opnås de bedste garantier for, at de faglige krav kan dækkes, og det interne samarbejde i de forskellige faggrupper, der er så nødvendige for et harmonisk samarbejds-klima, kan trives.

I årets løb er der sket følgende forskydninger i lærerkollegiet:

Stud. mag. Hans Ole Larsen, der var vikar i dansk, blev erstattet med stud. mag. Falgård fra København. Pastor Rosendal, Lemvig, hjælper os på andet år i kristendomsundervisning. Med udgangen af skoleåret 69/70 nedlagde cand. mag. Anna Andersen sin undervisningsvirksomhed i tysk her for at tage til et universitet i Wien med studier for øje. Som vikar fungerer Master of Arts Hans Jacob Høgel i indeværende år. Embedet er f. t. opslået ledigt, og der er forhandlinger i gang med en ansøger om dets besættelse.

Hidtilværende deltidslærer Kaj Kingo Sørensen er nu heltidsansat ved seminariet som lærer i skrivning og A. V.

Ved indeværende skoleårs begyndelse tiltrådte cand. pæd. i historie Niels Bonnesen, lærerinde Vinnie Meyer, der har fuld uddannelse fra gymnastikinstituttet (D.H.L.) og logopæd Erik Nielsen, Fjerritslev. De to sidstnævnte er „gamle“ dimittender fra seminariet her. Til trods for, at logopædernes arbejde med de lærerstuderendes stemmepleje er

forudsat i lovgivningen, kniber det at få normeret behørigt stillinger.

Juni 1970 dimitteredes 171 herfra med lærereksamen, det absolut højeste tal i seminariets historie, et tal, der heller ikke har udsigt til at blive overgået i overskuelig fremtid. Vi måtte leje højskolens hal til dimissionen, og jeg syntes selv, vi havde en af de bedste oplevelser af denne art, vi har haft. Rammen om festen, vejret, dimittendtalen, forældretalen og kammeraternes bidrag med sang og musik bidrog alt sammen til, at vi alle gik derfra med tak i vort sind, og tillige med vemod, for de fyldte så meget her.

46 bestod lidt senere afgangseksamen i HF. På dette område skylder jeg især studievejlederen Leo Fristed en stor tak for fint arbejde og god hjælp ved dimissionen.

Med studerende i vort nye 1. hold har vi nu 129 studerende under 66-loven, 241 under 54-loven og 142 i HF. I alt 513. Her er rigeligt arbejde til lærerkræfterne, men der burde mindst have været at par hundrede flere studerende. Vi er dog taknemmelige for, at vi fik et dobbelt så stort førsteårshold som i 1969. Vi har den bedste tro på, at en lignende stigningstakt vil gentage sig til sommer, så vi snart kan genvinde vor gamle talmæssige styrke på trods af skadevirkningerne fra 1969.

Året er gået godt. På lærersiden klemmer det stadig, at kravene til os er klækkeligt forstørrede. Nye udfordringer må modsvares med øget arbejde – også på videreuddannelse. Da det af mange grunde ikke er muligt at tilpasse timetallet for den enkelte, kan forpustetheden melde sig her som ved andre seminarier. Samtidig er der både grupper af lærere og enkeltpersoner i korpset, der slider med mange ting, som alt sammen er helheden til bedste. Der kan henvises til en hel række aktiviteter, nogle får en omtale andetsteds i årbogen.

Jeg er personlig fuld af tak for et åbent og ansvarsbevidst samarbejde fra hele lærerkorpset. Det er meget betydningsfuldt, om der i en sådan brydningstid som vor – præget af meget efterslæb m. h. t. regulativer og organisation af den nye uddannelseslovs dagligdagsforeteelser – kan være en inspirerende kilde til pædagogisk indsats og konduite. Det er vel en rektors fornemste opgave at være formidler af noget sådant, og det kan knibe at få tid og ro og kræfter til at søge at røgte denne opgave.

Det er mit indtryk, at der fra de studerendes side i det store og hele ydes et godt medarbejderskab, selv om regelen selvfølgelig også her kan bekræftes gennem undtagelsen. Ved medarbejderskab tænker jeg både på arbejdet i timerne såvel som på arbejdet uden for timerne. Jo bedre og tættere samarbejde, jo bedre trivsel og resultat, jo færre

umodne og sinkende digressioner. De unges egne aktiviteter, som seminariet giver rum for, er mange og yderst forskelligartede i indhold og målsætning. Personligt kan jeg ikke være ked af, at KFUM & K i det sidste par år har arbejdet dygtigt og med god tilslutning.

De ændrede vilkår i økonomisk henseende med statens 100 % dækning af vore udgifter virker desværre som forudset hæmmende på en del ting, der var af ret vital interesse og værdi for os. Der er f. eks. ikke længere økonomisk baggrund for at samle alle ledere af de supplerende øvelsesskoler her på samme måde som før. Jeg er ikke i tvivl om, at disse årlige møder havde en enorm værdi for underbygningen af en lødig praktikordning. Enhver undergravning af værdifulde ordninger kommer sluttelig de studerende til skade.

Gid vi havde et fond så stort, at det kunne dække os ind på de væsentligste punkter af denne og lignende art.

I henhold til forretningsudvalgets bemyndigelse har vi dækket os ind lokalemæssigt på meget presserende områder ved at inddrage hele Theben til undervisningsformål, ligesom Athen er ved at overgå til samme formål, og Arken er totalt inddraget til kontorer m. m. for inspektør og praktikleder. Vi savner bevillinger til at dække mange flere ting både med udstyr og lokaler.

Det er derfor nødvendigt at gøre status og få klarhed over, hvilke udbygninger af institutionen, der skal ske, for at 66-lovens intentioner kan opfyldes. Vi er ikke blandt de ringest stillede, takket være den tidlige udbygning, men vi har et behov. Der arbejdes f. t. med denne sag.

Den længe savnede festsal er færdigbehandlet i alle instanser i ministeriet. Orglet må vi undvære, men ellers regner man med, at sagen går endeligt igennem inden længe, hvis ikke noget ganske uventet skulle ske. Vi mangler den forfærdeligt til årgangsfrelæsninger og til skriftlige eksamener, der er ved at kvæle gymnastikken, fordi vi alt for ofte må rekvirere salene til dette formål. Vi er efterhånden en ret stor kunde i højskolens hal. Det er udlagt: Vi mangler selv en sportshal.

Til slut vil jeg tilsige vor bestyrelse, at vi i et åbent og ærligt samarbejde på alle fronter og med udnyttelse af de bedst egnede på hver post gør, hvad vi kan for at røgte vor opgave. Hver glædesytring fra lærerside over levende medarbejderskab fra hans elever og fra elever over lærere (og der er ikke få af begge slags), ville jeg gerne dele med alle. Vi trænger til dem – midt i forpustetheden. Og vi vil ikke tabe vort mål og vort motto af sigte. Vi siger også bestyrelsen tak for interesse og medvirken. Vi vil i fremtiden ikke trænge mindre til Dem end hidtil. Tak.

Nr. Nissum Seminariums bestyrelse

Af forhandlingsprotokollen for den selvejende institution Nr. Nissum Seminarium fremgår, at bestyrelsen består af følgende medlemmer:

Valgt af „Kirkelig Forening for den Indre Mission“:

1. Sognepræst G. Peters-Lehm, 6251 Hellevad valgt 14/5 1958
2. Fhv. gårdejer, sognerådsformand Mads Lind Høgsgaard, Nr. Nissum, 7620 Lemvig valgt 14/10 1960
3. Sognepræst J. Dalum Christensen, 4293 Dianalund valgt 19/2 1962
4. Biskop Johs. W. Jacobsen, 8800 Viborg valgt 10/4 1969
5. Provst Edvard Madsen, Gudum, 7620 Lemvig, formand for bestyrelsen valgt 10/10 1966
6. Direktør Peder Bredal, Ringgade 110, 7600 Struer valgt 19/4 1968

Valgt af seminariet:

1. Førstelærer Kr. Madsen, Søndbjerg, 7790 Hvidbjerg, næstformand valgt 10/10 1957
2. Fhv. folketingsmand, direktør F. Heick, 8800 Viborg valgt 9/10 1961
3. Stadsskoleinspektør Hans Bakbo, Grønne-gade 34, 7900 Nykøbing M. valgt 6/4 1965
4. Fhv. skoleinspektør A. Søndergaard, Vardevej 11, 6900 Skjern valgt 7/10 1965
5. Gårdejer, amtsrådsmedlem Carl Pedersen, Tarp, 7280 Sdr. Felding valgt 10/10 1966
6. Revisor Jens Chr. Pedersen, Østergade 29, 7500 Holstebro valgt 10/10 1966

Af forhandlingsprotokollen fremgår endvidere, at forretningsudvalget for seminariet p. t. består af:

1. Provst Edvard Madsen, Gudum, 7620 Lemvig, formand.
2. Førstelærer Kr. Madsen, Søndbjerg, 7790 Hvidbjerg, næstformand.
3. Fhv. gårdejer, sognerådsformand Mads Lind Høgsgaard, Nr. Nissum, 7620 Lemvig.
4. Fhv. folketingsmand, direktør F. Heick, 8800 Viborg.
5. Revisor Jens Chr. Pedersen, Østergade 29, 7500 Holstebro.

Nr. Nissum Seminarium, november 1970.

Siden sidst

Af lektor A. Koch (28)

Seminariets udbygning

Det kan sikkert have sin interesse for årbogens læsere at få et overblik over seminariets problematik både i den større sammenhæng og i egns-mæssig belysning.

Ved et møde med undervisningsminister Helge Larsen d. 27. febr. i år gav ministeren personlig tilsagn om, at den længe savnede festsal skulle bygges i år. Hermed hejstes flaget atter over Nr. Nissum Seminarium. Vi kan altså se hen til, at seminariets mistrøstige facade mod alfarvej i form af en ufærdig gavl med strittende betonjern nu endelig efter årelang venten afløses af et færdigt anlæg. – Vi er ministeren taknemmelig for denne afgørelse. Den økonomiske krise med byggestop har ganske vist forsinket igangsætningen af byggeriet, men det må vi jo affinde os med.

Iøvrigt står seminariet for at skulle gøre status med hensyn til sit udstyrmæssige behov til bestridelse af undervisningen efter 66-loven. Der er nedsat et nyt ministerielt udvalg til planlægning af den almindelige udbygning af seminarierne. Selv om seminariet lykkeligvis var langt fremme med sin udbygning før hele situationen blev speget, har vi dog – som alle andre seminarier – en manko med henblik på den nye lovs krav. Der arbejdes f. t. med denne sag.

Lemvig storkommune

Dette år blev også det år, hvor den store Lemvig kommune dannedes. Areal-mæssigt er den vel landets femtestørste kommune med et befolkningstal på ca. 20.000. Det er klart, at det i starten kan være vanskeligt at få et så stort område til i fællesskab at anskue tingene på rette måde i henhold til de forskellige lokaliteters særlige behov og tarv. Dette har måske især gjort sig gældende for vort områdes særlige skoleproblematik med hensyn til øvelsesskole.

Seminariets mangeårige facade mod alfarvej, der nu får sin færdiggørelse.

Øvelsesskolen er dog nu strukturelt organiseret, idet Gudum og Nissum centralskoler i indeværende år sammensluttedes til én skole med fælles ledelse. Der er i vort område et holdbart børnetal til formering af en ideel øvelsesskole, og der kan imødeses en snarlig afgørelse vedrørende øvelsesskolens bygningsmæssige etablering som et led i ordningen af kommunens almindelige skolestruktur.

Den egns­mæssige udvikling

Den egns­mæssige udvikling er af største betydning for at kunne fastholde og udbygge bestående aktiver, herunder seminariet.

Til det formål at fremme udviklingen i Lemvig kommunes østlige områder blev der i januar md. taget skridt til dannelse af et aktieselskab. Efter en indledende stiftelsesfase stiftedes der d. 14. april Udviklingsaktieselskabet Lemvig Øst med over 100 aktionærer og en foreløbig aktiekapital på ca. 35.000 kr. Aktiekapitalen vil blive udvidet, efterhånden som kravene melder sig.

Allerede under stiftelsesfasen tog selskabet initiativ til oprettelsen af den selvejende institution Nordvestjysk Realkursus, der omtales andetsteds i årbogen. Dette er det første skridt til en udviklings­mæssig acceleration i området.

En anden betydningsfuld nydannelse er etableringen af Den jyske Pensionisthøjskole, der ligeledes omtales andetsteds i årbogen.

Til styrkelse af det stedlige miljø gennemførtes planerne om i den gamle præstegård at skabe et fritidssted for egnens unge. Her trådte KFUM's sociale arbejde til hjælp. Elevforeningen har støttet sagen ved en gave på 5000 kr. som det fremgår af regnskabet, og jeg takker

for medlemmernes meget positive modtagelse af de udsendte lodsedler fra KFUM's sociale arbejde, der netto indbragte ca. 12.000 kr. til „Den gamle Præstegård“.

HF problematikken

Det kan ikke være tilfredsstillende for egnen og seminariet, at vi af en kvalificeret ansøgerskare til HF uddannelse her på ca. 170 kun har kunnet få lov at optage 72 og sende 100 bort, endda til sjællandske områder, når vi her på stedet har kapacitet til at optage de tilmeldte med passende varsel. Der må være en rimelig effektivering af det fra politisk hold ofte udtalte mål at skabe lige vilkår for unges uddannelse landet over. Allerede under seminarieplanlægningsdebatten blev det klart, at der måtte rejses et bastant krav bl. a. fra Vestjylland med hensyn til ligeberettigelse m. h. t. gymnasial uddannelse på linie med vilkårene i det øvrige land.

Dette krav er blevet stærkt underbygget ved De Lærerstuderendes Landsråds rapport om uddannelsesmæssig diskrimination. Her slås det klart fast over for offentligheden, at en række områder i vort land holdes på sultekost i uddannelsesmæssig henseende. Det nordvestjyske område er blandt de hårdest ramte. Derfor føles det absurd, at en tilstedeværende mulighed ikke benyttes i fuld udstrækning. Uanset alle teoretiske udlægninger fra administrationen er denne situation uacceptabel, så meget mere som vort land under de herskende økonomiske vilkår måtte have brug for fremkommelige løsninger.

Der er fra seminariets side søgt om en udvidelse af HF kapaciteten fra 3 til 5 klasser for det kommende år.

Parallelt hermed har udviklingsselskabet taget sagen op og i samvirke med Thyborøn-Harboøre, Lemvig, Struer og Thyholm kommuner dannet et repræsentantskab til fremme af kravet, foreløbig i form af en selvejende selvstændig HF institution. Efter indledende forhandlinger i forsommeren med undervisningsdirektør Højby og undervisningsminister Helge Larsen står videre forhandlinger for med ministeren, idet berettigelsen af kravet ikke længere kan diskuteres.

Geografisk klasseforskel

Den nuværende situation skaber en geografisk klasseforskel i social henseende, der er lige så alvorlig som al anden klasseforskel, og den må derfor ophøre, hvis der ikke skal opstå dybtgående skillelinjer i vor nationale samhørighed med det privilegerede øst.

En af amtsskolekonsulent Mølgård for nylig gennemført undersøgelse gør det klart, at Nr. Nissum Seminarium har en meget stor andel

i, at det har været muligt blot nogenlunde at dække Ringkøbing amts lærerbehov.

En stad, der ligger på bjerget kan ikke skjules

Jeg vil afslutte denne oversigt med nogle notater, jeg gjorde Allehelgensdag d. 9. novbr. i år foranlediget af bibelteksten som ovenfor nævnt.

Nr. Nissum Seminarium er en sådan stad. Seminariets placering i den offentlige debat angående læreruddannelse og øvrig uddannelsesproblematik har sat det der.

Seminariet har venner og fjender, flest af de første.

Askov Højskoles situation er ikke offentligheden ligegyldig grundet på denne skoles placering i vor folkelige kultur. Nr. Nissum Seminarium er en parallel hertil. Derfor rettes blikket på en særlig måde mod denne institution. Som uddannelsessted må seminariet have en klar målsætning. Dertil kræves faglig dygtighed, velordnede indre forhold og et veludbygget samarbejdsforhold til de studerende.

Seminariet er tilmed en fane hejst for nedbrydning af social og geografisk betonet klasseforskul.

I en tid, hvor visse områder i vort land er ved at drukne i indre problematik, søger vi at kalde til besindelse og nyvurdering af de mulige veje til konsolidering af menneskelige trivselsvilkår, i hvilken henseende man i mangt og meget synes at savne fodfæste.

I den henseende er vi oppositionelle til selvbestaltede, højtravende kredse og enkeltpersoner, der føler sig kaldede til bedrevidende at forestå al kulturel udvikling i vort land.

Lærerstuderende har ordet

Kommunikation og effektivitet

Af Gunnar Callesen (3 S)

Dette er to ord, der hyppigt bruges af det nye DSR. For at forstå ovenfor nævnte er det nødvendigt at vende tilbage til DsF i april 1970, hvor Knud Erikstrup under dagsordenspunktet „Eventuelt“ stillede et forslag om reorganisering af DSR. Dette gik i korte træk ud på, at DSR fra at være et stort råd skulle reduceres til et lille råd. Kommunikationen fra DSR til klasserne og omvendt var der i forslaget ikke taget nævneværdigt hensyn til.

Der førtes nu en længere debat om forslaget, der dengang kom bag på de fleste. Mange af spørgsmålene fra de studerende lød således: Ville DSR nu blive partipolitisk? Ville en lille klike med tiden komme til at styre seminarierne? Hvad med kommunikationen?

Resultatet af det hele blev, at DsF pålagde DSR at nedsætte et udvalg, der skulle arbejde videre med sagen for derefter at komme med et strukturændringsforslag på DsF i september. Udvalget blev nedsat og arbejdede både før og efter sommerferien. På det første møde blev forslaget for det nyvalgte DSR fremsat.

Strukturændringsforslaget drejede sig i al korthed om de to i overskriften nævnte ord: kommunikation og effektivitet. Efter udvalgets mening var det gamle råd for stort og derfor for tungt arbejdende. Det nye DSR skulle i stedet for bestå af 9 medlemmer + 2 LL-repræsentanter. Af de 9 skulle der være 1 medlem for hver årgang – årgangsrepræsentanter – og resten skulle så vælges på og af DsF – DsF-repræsentanter. Alt dette forudsætter jo, at årgangen ofte er samlet, og idet man efter sommerferien har fået indført en fast kommunikationstime i hver uge, var dette intet problem. Udvalgets mening med kommunikationstimen var, at årgangen skulle samles, og i f. eks. det første kvarter udelukkende beskæftige sig med DSR. Resten af timen kan de forskellige klasser anvende efter eget forgodtbefindende.

Ordnningen med de få medlemmer har også den fordel, at alle i rådet har kendskab til alle sager, fordi 1) flere møder, 2) mindst 1 DSR-medlem skal sidde i faste udvalg, for derefter straks at kunne give DSR et godt førstehåndskendskab til arbejdet, 3) formandens arbejdsbyrde og indflydelse er væsentlig reduceret, idet alle skal være en slags formænd, 4) alle medlemmerne vil have et personligt kendskab til hinanden, 5) alle vil møde op til møderne, eftersom ingen er *tvunget* til at beskæftige sig med rådsarbejde.

Punkt 5 kræver en nærmere uddybelse, og jeg vil derfor knytte et par kommentarer dertil. DsF-repræsentanterne skal inden DsF sørge for at skaffe sig mindst 15 stillere. Kandidaten skal altså selv gøre et stykke arbejde for at blive valgt. Årgangsrepræsentanterne er som ovenfor antydnet selvfølgelig også frivillige, og alle vil derfor være interesseret i at gøre et reelt stykke arbejde. Hvis et DSR-medlem mod al forventning skulle blive syg, er der valgt suppleanter, der træder ind i rådet som fuldgældige medlemmer. Der er også sørget for rimelig mulighed for at suspendere en repræsentant, idet et mistillidsvotum kan tilstilles en årgangsrepræsentant, såfremt $\frac{3}{5}$ af årgangen ønsker det, og en DsF-repræsentant kan suspenderes, såfremt et flertal på en ekstraordinær DsF kræver det.

Alt dette kan efter min mening ikke være andet end demokrati i ordets bredeste og bedste forstand, og det var dette forslag, der blev fremlagt for DSR, men her vedtog man imidlertid, at udvalget skulle udvides med endnu to mand, idet der havde været en hel del modstand mod forslaget.

Det udvidede udvalg kunne imidlertid ikke enes om et kompromis. De to sidstankomne udarbejdede derfor deres eget forslag, der i al korthed gik ud på, at DSR skulle have et forretningsudvalg med større kompetence.

Til afstemningen på DsF var der nu to forslag + de gamle love at stemme om, og resultatet blev, at det ovenfor så detaljeret beskrevne forslag blev foretrukket, og DSR kører nu efter disse nye love.

Resultatet af de skønne teoretiske ideer er blevet et råd, der indtil nu har fungeret udmærket, eller sagt på en anden måde: Rådet har ingen dirigent og behøver det heller ikke.

Det nye DSR består nu af følgende medlemmer:

Årgangsrepræsentanter:

Knud Thøgersen, 4.

Gunnar Callesen, 3. S.

Henning Præstholm, 3.

Anne Lise Andersen, 2.
Sven Albrechtsen, 1.

DsF-repræsentanter:

Sven Erik Holm, 4 (formand).
Hanne B. Jørgensen, 3. S.
Anton Lyhne, 1.
Erik Skov, 1. (næstformand).

LL-repræsentanter:

Henry Adrian Nielsen, 3.
Johannes Skov Olesen, 2.

U-landsgruppen ved Nr. Nissum Seminarium

U-landsgruppens aktiviteter i det forløbne år blev mere udadventt end oprindelig planlagt. Dog formåede vi sidste vinter at samle folk nok til en foredragsrække, som vi gennemførte med støtte fra Mellempfolkeligt Samvirke.

Foredragsholderne og emnerne var:

Jens Lohmann: USA's negre.

Ellen Brun: Den politiske udvikling i Kina.

Halldor Sigurdsson: Revolutionens veje i Latinamerika.

Sven Skovmand: Det sydlige Afrika.

I foråret blev der afholdt et weekend-kursus her på seminariet. Tilslutningen fra de studerende var god, og især glædede det os, at flere lærere fra omegnens skoler havde tilmeldt sig. Enkelte deltog endog fra København.

Foruden ovennævnte aktiviteter blev der bl. a. gennemført enkelte foredrag i samarbejde med foredragsforeningen og KFUM og K, og desuden vist den indiske spillefilm „Sangen om vejen“.

Af arrangementer uden for seminariet bør nævnes, at vi har deltaget i weekend-kurser rundt omkring i landet. Endvidere har vi nu repræsentanter siddende i hovedbestyrelsen for flere forskellige organisationer, vi vil blot nævne Internationalt Forum og FN-foreningen.

U-landsgruppen har nu eksisteret i godt to år, og med sorg må vi konstatere en dalende interesse for de ting vi beskæftiger os med. Fremtidige arrangementer vil derfor komme til at afhænge af tilslutningen.

Bestyrelsen.

Foredragsforeningen

Af Svend Erik Hansen

Foredragsforeningen er, så vidt jeg kan se, i fare for at blive kommercialiseret. Vi skal varetage medlemmernes kulturelle interesser bl. a. gennem foredrag, men i en tid, hvor fjernsynet optager en stor del af mange menneskers liv (fordi det er nemt?), opstår der en konkurrencesituation, der let vil komme til at dreje sig om *underholdning*. Jeg tror, at det er på grund af denne kamp om publikums gunst, at foredragsforeningen i stadig stigende grad præsenterer kendte personer i Lovsangssalen. En person, der ofte optræder i TV, vil altid trække mange mennesker til, uanset hvad han eller hun ellers måtte have at sige. Naturligvis kan en flittig kronikskriver eller venstreorienteret samfundsrevser også bruges.

Sidste års foredragsprogram måtte derfor blive et kompromis: Det var sammensat af kendte mennesker, men dog således, at vi mente at kunne overholde vores formålsparagraf. At det lykkedes økonomisk, er der overhovedet ingen tvivl om. Men har medlemmerne fået noget, der var af varig betydning? Det kan man måske skønne om ved at se på nedenstående liste over sidste års foredragsholdere:

Forfatteren Per Højholt.

De sorte Pantere Elbert Howard, Leonard Malone og Jørgen Dragsdahl.

Forfatteren Jørgen Gustava Brandt.

Poul Dissing, Benny Holst og Søren Sejrup (sammen med Jazz- og Folkeklubben).

Sognepræst Søren Krarup (sammen med KFUM & K).

Mag. art. Erik Wiedeman: Ungdomsoprøret og dets musik.

Forfatteren Hans Scherfig.

Landsretssagfører Carl Madsen: Dansk strafferetspleje.

Skoleinspektør Henrik Sidenius: Fremtidens skole (sammen med Socialpædagogisk Forening og Struer Lærerkreds).

KFUM og KFUK på seminarier

Af Richard Anmitzbøll (IV)

Ved at kigge i de sidste års årbøger, har jeg fundet ud af, at der ikke siden 1966 har stået noget om M. & K.'s formål. Derfor vil jeg kort orientere om dette. Som basis i lovene står der, at „foreningen aner-

kender grundlove og vedtægter for KFUM & KFUK i Danmark“. Foreningens opgave er „ud fra evangelisk-luthersk lære at inspirere til personlig tro på det kristne evangelium og støtte interessen for folkekirkeligt arbejde“. Dette „søges nået gennem forkyndelsen som det centrale middel i arrangementerne –“.

Til dette vil jeg tilføje, at vi i vores programlægning søger at finde emner og foredragsholdere, som er kendte og aktuelle. Dette kan have sine vanskeligheder, når programmet skal laves 3–6 mdr. før møderne afholdes. Desuden må man jo tænke på økonomien. Nedenstående program (÷ julefesten) kostede kun 10 kr. for medlemmer af foreningen. Ikke-medlemmer må betale 3 kr. pr. aften, og vi har den glæde, at mange kommer til nogle af vore foredrag.

Jeg ved naturligvis godt, at man ikke kan måle en forenings åndelige vækst på medlemstallet eller mødeprocenten, men jeg ved også, at kristendommen stadig indeholder ting, som er aktuelle i dag, og ting, som de fleste en gang imellem spekulerer over. Vores opgave som kristelig forening er hele tiden at lodde stemningen blandt folk og dernæst overveje, hvordan vi kan lave et program, der forsøger at give et svar på eller fremlægge nogle synspunkter om tidens problemer. Et sådant program må naturligvis hele tiden have baggrund i Bibelen og i kristeligt arbejde af forskellig art.

Medlemstallet i det forløbne skoleår var på godt 150, og gennem hele året mærkede vi en stigende interesse for vore foredrag. Vi holdt vore møder på Borgen, og hver gang blev der serveret kaffe.

KFUM & KFUK's program i 1969/70:

- 26/8 Velkomstfest.
- 2/9 Bibeltime. Meier Andersen, Skjern.
- 9/9 Kaj Munk-aften. Lektor Troelsen, Silkeborg.
- 16/9 Bibeltime om ydre mission. Lærer Madsen, Agger.
- 23/9 Forskellige dåbssyn. Repræsentanter fra Folkekirken, Metodistkirken, Missionsforbundet og Baptistkirken.
- 30/9 Bibeltime. Rom. kap. 8. Frank Jakobsen, Silkeborg.
- 4–5/10 var der planlagt en weekend, som ikke fik tilslutning.
- 28/10 Narkotika. Bent Friis, Kirkens Korshær, Kbhvn.
- 4/11 Hyggeaften.
- 11/11 Bibeltime. Den treenige Gud. Pastor Sommer, Herning.
- 25/11 Det altafgørende i forholdet Gud-menneske. Pastor I. Hovgård, Ikast.
- 2/12 Bibeltime. Pastor Tøttrup, Humlum.
- 9/12 Pigernes adventsfest.

- 14/12 Adventskoncert med Ringgård og koret.
 18/12 Seminariets julefest. Medvirkende bl. a.: Pastor Juhl Jensen, Ringgård med kor, Fonsmark, Eriksen, Tholand med orkester. Tilslutningen var desværre ikke så god, som tidligere år.
 De første tre adventssøndage havde vi som sædvanlig adventssang på Borgen kl. 21.
- 13/1 Missions-kolonialisme-ulandshjælp. Knud Ochsner, Århus. Arrangementet var fælles med ulandsgruppen.
 20/1 Bibeltime. De ti bud. Pastor Juhl Jensen, Nr. Nisum.
 29/1 Pastor Søren Krarup, Seem. Fælles med foredragsforeningen.
 3/2 Bibeltime. Opstandelsen. Pastor Saugbjerg, Hygum.
 17/2 Systemskifte i folkekirken. Johs. Ågård, Århus.
 24/2 Bibeltime. Børge Bækgård, Herning.
 3/3 Hyggeaften.
 10/3 Bibeltime. Har vor moral rod i NT? J. C. Brander, Snedsted.
 17/3 Paneldiskussion om kristendomsundervisningen. Fogde, Tangsig, fru Tangsig, pastor Rosendal.
 7/4 Film: Mr. Brown Comes Down the Hill.
 14/4 Værdinihilismen. Meta Hareskov, Herning.

Seminariets Jazz- og Folkeklub

I disse for vor klub så alvorlige stunder, ser bestyrelsen sig nødsaget til at gøre årsberetningen kort.

Men det må hellere siges først som sidst: vi eksisterer stadig, selvom det ikke har været et særlig godt år for klubben, men vi håber at kunne bringe et kraftigt indlæg næste år.

Med venlig hilsen
Bestyrelsen

Musik og Ungdom

Af Tom Kristoffersen

Som mange sikkert ved, er der nu oprettet en lokalafdeling i Lemvig af musikorganisationen „Musik og Ungdom“. Men da der ganske givet også er mange, der ønsker at vide lidt mere om, hvad der gemmer sig bag dette, ser jeg det som min fornemme opgave at orientere Dem herom.

„Musik og Ungdom“ dannedes i 1940 i Bruxelles som modvægt mod den nazistiske besættelse, og var som sådan „illegal“. På det tidspunkt talte organisationen 2000 medlemmer. I de følgende år steg medlemstallet til 12.000 og i dag har over 20.000 tilknytning til „Musik og Ungdom“. Da organisationen ikke spørger om dens medlemmers politiske eller religiøse tilhørsforhold, har det kunnet lade sig gøre at samle medlemmer i 29 lande, øst og vest for jerntæppet. Der er således kun tale om musikalske hensyn.

I Danmark oprettedes organisationen i 1955 med et præsidium som øverste instans og dernæst lokalafdelingerne. (Det skal lige nævnes her, at afdelingen i Lemvig er en af landets største). For at holde styr på det hele, har man en verdenskongres, hvor medlemmer fra alle lande har deres sæde.

Hvorfor eksisterer „Musik og Ungdom“ så i 1970? Er der noget behov for slige ting? Det mener vi i allerhøjeste grad, at der er. Mange unge har ikke haft chancen for at høre kvalitetsmusik „in natura“, da det for mange kommuners vedkommende ikke er økonomisk muligt, og lokaliteter har man ikke haft. Nu er det muligt at lave virkelige kvalitetskoncerter til en billig penge, idet de udøvende kunstnere har vist sig at være interesseret i turneer rundt i landet, hvilket sammen med medlemskontingentet, kommunal støtte og kunstnernes villighed til at optræde for færre penge end de ellers skulle have, har gjort det muligt for interesserede at se og høre: opera, jazz, beat og klassisk m. m.

Det er meget billigt at blive medlem. Et medlemskab koster kun 8 kroner, og ønsker man yderligere at få et abonnement, koster det kun 15 kroner. Har man begge dele, koster det *intet* at komme til et års arrangementer. Ellers koster en koncert for medlemmer 6 kroner. Er man ikke medlem, kan prisen variere fra 10–15 kroner, alt efter hvem der skal optræde.

Nu håber jeg, at dette lille indlæg har fået vakt Deres interesse for „Musik og Ungdom“. Har dette ikke været fyldestgørende nok, er De velkommen til at henvende Dem til undertegnede for yderligere oplysning.

Tanker bag AV-centralen

Af adjunkt M. Waltber

AV-midler opfattes af mange som en lettelse af det daglige arbejde. Det er både rigtigt og forkert. Det kræver et stort arbejde at bruge dem og navnlig at fremstille dem.

For at lette de studerende og lærerne for det rent manuelle arbejde (affotografering, forstørring, trykning med sprit og sværte, afspilning fra radio, bånd og TV), besluttede seminarieret at oprette en serviceafdeling, AV-centralen.

Af hensyn til forberedelsesarbejdet om aftenen, indrettedes der rum til de studerende og lærerne, hvor trykningen hurtigt kan gennemføres.

De studerende, der har lyst/sans for den manuelle betjening af apparaterne, betjenes også. De kan i AV-centralens åbningstider benytte et vist udvalg af centralens apparatur, og derved holde deres AV-kunnen vedlige.

AV-centralen har et klart pædagogisk sigte: at fremme den undervisning (på seminariet og øvelsesskolen), der betjener sig af AV-midler. Centralen kan påtage sig talrige andre opgaver, når anmodning derom foreligger.

M. Walther.

Børn og Leg

En udstilling på Nr. Nissum Seminarium pinse, 1970

Af lektor Henning Fogde

Det begyndte på et linjehold, hvor vi snakkede sammen om værdien af, at voksne interesserede sig for deres børns leg og skabte rimelige rammer om den. Nogle fortalte om en udstilling, de engang havde set, og som illustrerede børns legemuligheder, og før vi egentlig vidste, hvad der skete, havde vi den første skitse klar til en udstilling på seminariet med inddragelse af forskellige faggrupper, der hver på sit område kunne belyse emnet: børns leg.

I den kommende tid præsenteredes ideen i De Studerendes Råd, i lærerrådet og i forskellige klasser og hold. Overalt syntes man, at arrangementet ville være et frisk pust, efter at man i så lang tid havde

været optaget af ting som seminariets beståen og fortsatte udbygning under den nye seminarielov.

Der blev nedsat et udvalg af studerende og lærere fra seminarium og øvelsesskoler, og i marts 1970 begyndte planerne at tage så meget form, at en række arbejdsgrupper kunne nedsættes.

Arbejdsgrupperne repræsenterede de forskellige områder, udstillingen skulle omfatte. Her var formning, børns læsning, dramatik, hobbyarbejde, ungdomskorpsets arbejde, musik, udformning af legepladser osv. osv.

Der blev endvidere nedsat småudvalg til forberedelse af annoncering, presseomtale osv. Det var et stort og uprøvet område, så det voldte meget hovedbrud. Det kunne nok give arrangørerne myrekryb at tænke på, at hvis vi ikke fik mindst 2000 betalende gæster, ville vi få et klækkeligt underskud, som vi ikke uden videre kunne vente at finde dækning for nogen steder.

Og så gik tiden. Vi var efterhånden i april, og vi kunne så småt begynde at se konturerne af udstillingen. Der begyndte at komme store pakker med børnetegninger, legetøj osv., og otte dage før udstillingen skulle åbne, var alt lige netop så komplet uoverskueligt, som man kunne vente. Programmerne var under trykning, de første annoncer kom i bladene, der blev holdt pressemøde, og omme bag den gamle præstegård tømrede og snedkererede man for at opbygge den „primilegeplads“, som var en af udstillingens største „stands“. Mærkeligt at

pedeller og rengøringspersonale ikke blev vrede på os, for overalt i lokaler og på gange begyndte tingene at hobe sig op. Men de smilte – og blev oven i købet ved at smile, da vi tre dage før pinse rykkede ind i en meget stor del af seminariets lokaler med alle tingene. Det skylder vi dem tak for!

Hvor utroligt det end lyder, var vi næsten færdige, da ca. 500 børn fra øvelsesskolerne fredag før pinse invaderede seminariet for at deltage i åbningen af udstillingen. Vi havde valgt at lade al højtidelighed fare og åbnede i stedet med ballonopsendelse og klovneløjer, mens ungerne hujede og klappede og gjorde forgæves spring efter de mange hundrede balloner, der gik til vejs.

Det var en flok trætte arrangører, der herefter kunne gå til reception for en gruppe særligt indbudte, deriblandt skoleledere, presse m.v.

Men begejstringen var der dog stadig, for faktisk var det lykkedes at aktivisere 100-150 lærerstuderende og lærere i arrangementet. Det havde givet både kammeratskab og mange morsomme oplevelser, samtidig med, at vi havde fået mange gode pædagogiske diskussioner.

Og hvad var det så, man så på udstillingen?

I gymnastiksalene var der dels formning, herunder også arbejdende værksteder for byens børn, og dels en meget stor hobbyudstilling, hvoriblandt særlig en imponerende samling modelfly, skibe etc. fra Rydhave Slots Ungdomsskole tiltrak sig opmærksomhed.

Herfra kunne man gå f. eks. til den grå bygning. Her var udstilling af børnebøger, oplæsningsrum, biograf med børnefilm, dramatikrum med modelteater, mester Jakel, udklædning og stangdukker. Ungdomskorpserne havde også deres lokale, og i hallen delte husgerningsfolk med mælkepop og spændende mælkedrikke plads med biologiliniefolkenes marsvin og dværgeger.

I hovedbygningen kunne man finde en stor formningsudstilling med voksenarbejder. Her udstillede formningsfolkene, og der blev desuden plads til legestue med Lego-legetøj i massevis.

I sang- og pædagogikbygningen var der pladebar, musikalsk legestue, diskotek med øresønderrivende larm og iøvrigt alle mulige musikinstrumenter, båndoptagere og den slags.

På den anden side gaden var som før nævnt den store legeplads bygget op sådan, at de enkelte dele let kunne kopieres overalt, og desuden lejrplads, hvor spejderne stegte pølser og hyggede sig omkring lejrbalet.

Når dertil kommer et stort cafeteria på Borgen og småboder her og der, kan man måske forestille sig, at der var lidt for enhver smag.

Og så ventede vi kun på de voksne gæster. Lad os blot indrømme det. Da der indtil lørdag aften kun havde været ca. 500, var der i udstillingsudvalgene ikke helt lidt nervøsitet at spore.

Men så blev det søndag og pinsedag – og så kom de! I busser og private vogne, børn og voksne mellem hinanden. Det var en fest og en fornøjelse.

Vi regner med, at ca. 12.000 mennesker har besøgt udstillingen, deriblandt over 3000 voksne betalende gæster.

Glade var vi, da vi kunne konstatere, at ikke blot kunne foretaget det løbe rundt, men vi havde også fået et pænt overskud, hvormed vi kunne betale legepladsen ved seminariet, der naturligvis fik lov at blive

stående, og desuden hjælpe andre, der fik brug for det i et arbejde for at skabe legemuligheder for egnens børn. Vi har således indtil nu givet tilskud i form af legetøj til legestuer i Nr. Nisum og Gudum og venter at skulle støtte oprettelsen af en eller to legepladser, før kassen er tom.

Det var med et vist vemod, vi 2. pinsedag gik i gang med at tage den store udstilling ned, og tro mig! kun knap en uge efter begyndte de første at snakke om en ny udstilling ad åre på seminariet over samme tema.

Mon forøvrigt ikke vi i kommende år vil se lignende, måske lidt mindre arrangementer ved en eller anden skole, der på det sidste har ansat en lærer fra Nr. Nisum. Jeg tror, der var flere, der godt kunne tænke sig at prøve igen nu, hvor man har fået sovet ud og fået strabadserne lidt på afstand.

Nordvestjysk Realkursus

Nr. Nissum

er oprettet af en kreds af beboere i Lemvig kommune og drives i samarbejde med Nr. Nissum høj- og efterskole, Nr. Nissum seminarium og HF-kursus og Nr. Nissum kommuneskole.

Kurset er en selvejende institution og har til formål at føre kursisterne frem til realeksamen.

Kurset er således et tilbud til enhver, der i sin videre uddannelse eller til personlig dygtiggørelse får brug for en realeksamen, men ikke har haft mulighed for at få denne i sin folkeskoletid.

Kurset er 2-årigt, og kursusåret begynder medio august.

Undervisningen foregår på Nr. Nissum kommuneskole med ca. 30 ugentlige timer fordelt over ugens fem første dage, hovedsagelig om eftermiddagen.

Kurset er oprettet for at bøde på de spartanske undervisningsmuligheder her i Nordvestjylland.

Vi har trods sen avertering haft den glæde at kunne starte efter sommerferien med 30 tilmeldte. Vi regner med to spor allerede fra næste skoleår.

Ove Ellebæk

kursusleder

Nr. Nissum – tlf. (07) 89 10 55

7620 Lemvig

Den Jydske Pensionisthøjskole i Nr. Nissum

Af adjunkt H. J. Scheel Andersen

Igennem mange år har det været sådan, at Nr. Nissum har haft et uforholdsmæssigt stort antal unge indbyggere. Dette har flere gange ledt tanken hen på, at det kunne være værdifuldt for miljøet her, om man på en eller anden måde kunne tilføje dette samfund et islæt fra den ældre generation. En sådan løsning kunne uden tvivl være til særdeles stor glæde for begge generationer.

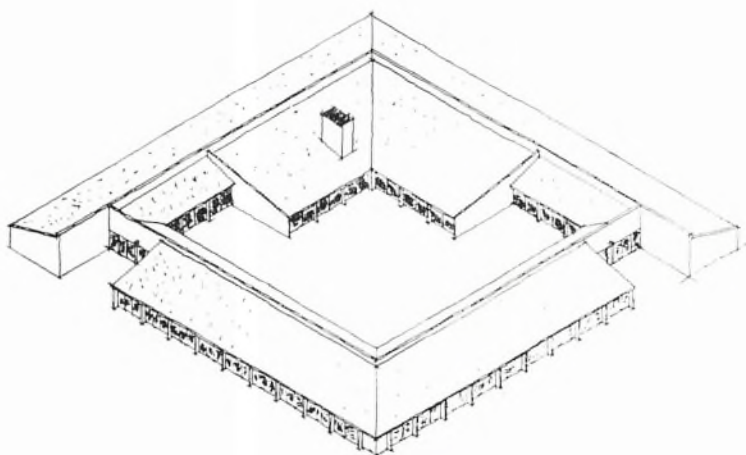
Den nye højskolelov, der er blevet vedtaget i år, har åbnet en mulighed for, at dette gamle ønske kunne blive en realitet. Nu kan det lade sig gøre at oprette højskoler, der lægger undervisningen og undervisningsterminerne tilrette efter den ældre generations behov.

Et initiativudvalg blandt seminariets lærere har gennem længere tid arbejdet med denne tanke, og gennem et nært samarbejde med Ensomme Gamles Værn i København er det nu lykkedes at realisere tanken.

Den nye højskoles bestyrelse har konstitueret sig, og hvis ikke noget uforudset skulle indtræffe, åbner skolen d. 1/4-71. Som forstander for skolen har man udpeget forstander Svend Christensen, der hidtil har fungeret som forstander for vestjysk civilundervisning. Formand for bestyrelsen er domprovst Jørgen Bøgh, Århus.

Det er oplagt, at det både menneskeligt og pædagogisk vil være en meget stor gevinst, at denne skole kommer til at ligge her. I denne forbindelse tænkes der både på de ældre og de unge.

Først og fremmest skulle der herved være mulighed for at skabe et nært samarbejde mellem de to generationer til gavn for begge parter. Man tænker sig f. eks. at ældre og unge kan gå sammen i gruppedrøftelser, at unge kan deltage som hjælpere på ekskursioner, og at de ældre kan deltage i nogle af de større arrangementer på seminariet m. m. Desuden indebærer det mange fordele for højskolen, at den kan drage nytte af seminariets tekniske faciliteter.

For udviklingen af ældrearbejdet som helhed vil der herved også kunne gives de lærerstuderende interesse for og indsigt i arbejdet med pensionister. Et arbejde, der fremover vil få behov for sådanne lærere.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at de studerende allerede under planlægningen har vist stor interesse og været vågne for de perspektiver, et sådant arbejde kan give dem.

Er der nu behov for sådan en skole? vil mange sikkert spørge. Det tyder alt på, at der er. Blandt andet har Jyllands-Posten foretaget en undersøgelse, der viser, at behovet eksisterer, og at netop kontakten med den yngre generation er noget, som de ældre savner.

I højskolen vil der blive lagt stor vægt på at skabe et miljø, der kan være attraktivt og igangsættende, således at der stiles mod en virkelig omskoling til pensionisttilværelsen.

Vægten i undervisningen vil derfor blive lagt på personlig aktivitet gennem drøftelser af aktuelle og kulturelle problemer samt ved musik og manuel udfoldelse.

Heldigvis vil man ved skolens start også have en god erfaringsbaggrund at bygge på, idet Ensomme Gamles Værn fra 1967-68 har drevet aktiveringskoler i Fredensborg og Trørød, fortrinsvis for københavnske pensionister. Gennem skolevirksomheden, der tilrettelagdes i samarbejde med blandt andet Københavns skoledirektion og socialdirektorat, er der erhvervet betydelige erfaringer om højskolevirksomhed for pensionister.

Undersøgelser, der er foretaget i samarbejde med socialforsknings-

instituttet, har vist, at skolevirksomheden har betydet en udvikling i retning af at åbne deltageres øjne for pensionisttilværelsens muligheder og motivere dem til selv at gøre en indsats for at udnytte mulighederne.

Yderligere er der i Lemvig kommune vældig gode erfaringer med arbejdet blandt ældre. Således er der i de seneste år under aftenskolevilkår afviklet studiekredse, aftenhøjskole og lejrskole for ældre, alt sammen med stor tilslutning. Dette, i forbindelse med støtteorganisationernes erfaringer, må kunne udnyttes, således at ældre fra forskellige miljøer vil føle sig tiltrukket.

Udover at virke som en normal højskole, vil man søge at udbygge egnens ældrearbejde ved at tilbyde daghøjskolekurser. Dette har de kommunale myndigheder vist meget stor interesse for. Det har bl. a. vist sig derved, at de fire nærmeste kommuner (Lemvig, Struer, Harboøre-Thyborøn og Thyholm) tilsammen har bevilget 170.000 kr. til skolens oprettelse.

Når E. G. V. fandt stedet her så velegnet, skyldes det ikke mindst, at man havde kollegiet „Degneparken“, der var som skabt til formålet – frit liggende, ét plan uden trapper osv., som kunne frigives på grund af kollegiebyggeriet Ad. L. Hansen.

I første omgang vil der blive startet med 36 kursister, senere regnes der med plads til 72.

For at det skulle være muligt at få tilstrækkeligt ud af de nedestående skitser, anføres her arkitektens korte beskrivelse af nybygningen:

Landskabet indbyder til lavt byggeri, og tanken ledes let hen på en bygning, der skal trykke sig for blæsten, og som må give gode læmuligheder for dem, der skal færdes i den.

Højskolen er tænkt opført i fire fløje med ensidig taghældning, belagt med græstørv. Det smukke, skrånende grønne landskab forsøges genskabt i bygningerne. De fire længer omkranser en gårdhave, der er tænkt som en gårdhave, hvor der virkelig sker noget – næsten som gårdspladsen i de gamle firlængede gårde. Fra gårdhaven er man i kontakt med hele højskolen, og det er her – sammen med restaurant og pejsstue (vinterhaven) – at fællesskabet skal dyrkes.

I den længe, hvor indgangen er (mod øst), ligger terapirummene og kontor m. m. I længen mod syd ligger lægeværelse, hvilerum, 5 værelser og en speciel opholdsstue for de fastboende.

I vestfløjen er der 7 værelser, 2 linnedrum og rengøringsrum.

Den sidste længe mod nord indeholder undervisningslokalerne samt bibliotek.

Som nervecentret ligger restaurant, pejsestue og vinterhaven i midten af bygningen. Der er regnet med delvis glas mod gangene og helt glas mod gårdhaven. I den ene ende af restauranten (ved pejsen) tænkes indrettet en bar.

Gårdhaven, hvor der vil være læ for alle vindretninger, giver mulighed for udendørs undervisning eller blot rekreation. Der er regnet med to hæveskydedøre fra gang-restaurant til gårdhaven.

I syd- og vestfløjen er der to overdækkede terrasser. Terrasserne kan evt. inddrages som undervisningslokaler eller lign. senere.

Materialebeskrivelse:

Højskolen tænkes opført i en hårdt brændt sten, der vandkures og hvidmales. Taget tækkes med græstørv.

Det bebyggede areal bliver ca. 1780 m².

Ad. L. Hansens Kollegium

Året 1970 har været ramme om en stor begivenhed i Nr. Nissum Seminariums historie. Det mål, som elever og lærere satte sig år tilbage, nemlig opførelsen af et kollegiekompleks, delt op i syv gårde, der sammenlagt har plads til mere end tre hundrede studerende, er nu nået. Et stort arbejde har ligget forud for færdiggørelsen af det, vi i dag kender som „Ad. L.“. Håndværkernes arbejde kan ses med det blotte øje; men man må ikke glemme de store organisatoriske arbejder, der har været nødvendigt under planlægningen og opførelsen, fordi det er sværere at få øje på.

Skal man mærke sig to personer, der har haft direkte indflydelse på det heldige udfald, må det blive lærer Lars Tolsgaard og arkitekt Hartvig Petersen, Helsingør. Lars Tolsgaard startede som medlem af et af DSR nedsat udvalg til undersøgelse af værelsesforholdene her på seminariet. Han har siden da været formand for det kollegium, der blev et resultat af udvalgsarbejdet.

Arkitekt Hartvig Petersen skal også nævnes, da han med sine bygninger har givet os den fornøyle inden for kollegiebyggeri, som vi længe har trængt til.

Ideen med at bygge kollegiet i mange små enheder var at skabe en bedre trivsel blandt beboerne. Ved kun at have kollegieenheder, der beboes af 7–8 studerende, skulle man komme klikedannelser og deres skavanker til livs. I praksis har ideen vist sig at være udmærket. Det psykiske pres, en studerende bliver udsat for ved at flytte ind på et kollegium med en 15–20 beboere, kender vel de fleste af os. Dette problem er vi kommet til livs ved at bygge Ad. L. Snakker man i moderne forstand om trivsel, skal man også nævne „de grønne områder“. Bepantningen bliver først tilendebragt i foråret 1971, så noget helhedsindtryk kan man på nuværende tidspunkt ikke danne sig.

Det stigende antal bilejere er ved at blive et problem. Selv om man

i sin tid budgetterede antallet af parkeringspladser på 520 studerende (kollegiet har plads til 320 stud.), er der for få. Dette vil ikke komme til at gå ud over de beplantede områder, da bestyrelsen evt. i stedet vil søge muligheder for at anlægge en stor parkeringsplads i umiddelbar nærhed af kollegiet.

Rent værelsesmæssigt har der også været problemer. Det har vist sig, at interessen for lejligheder er langt større end ventet. Man havde regnet med, at anlæggelsen af værelser parvis havde kunnet afhjælpe presset. Men da reglerne for boligsikring ikke er gunstige for „toværelsessystemet“, har dette system „kun“ trivselsmæssige fordele.

(Ønsket om opførelse af endnu 5 gårde blev i undervisningsministeriet afslået af uforståelige grunde, selv om kollegiets bestyrelse stillede et fordelagtigt pristilbud fra håndværkere, entreprenører etc.)

En fremtidig udbygning af kollegiet med 5 gårde indgår i planerne for seminariebyens udbygning.

Niels Erik Storm

Næstformand

„Den gamle præstegård” i Nr. Nissum

Af sognepræst Preben Juhl Jensen

„Den gamle præstegård“ cafeteria og fritidslokaler, er nu en realitet: en selvejende institution med bestyrelse, vedtægter, gironummer (16 97 94), gæld og – hvad mere er – en færdig bygning til brug for sit formål. Den 9. november kl. 14 åbnedes huset foreløbigt for sine gæster, og den 1. december foretages den officielle indvielse.

Igennem truslen om seminariets nedlæggelse kom vi. Kreditstramningen virkede også forhindrende. Men nu er bygningen indrettet med tre store cafeteria-lokaler, et moderne køkken, pejsestue, billardsalon og TV-stue. – Fra den gamle udbygning, som nu er indrettet til festsal, er der bygget en overdækket gang, hvorigennem man kommer

Posthus, cafeteria og fritidslokaler under ét tag.

Tanker ved en disk.

ind til institutionen; en anden nybygning til huset er opført ved østgavlen og skal tjene til grovkøkken og lagerrum. Overalt er der tæpper på gulvene, træpaneler på væggene ud til haven og nye møbler. Anlægsudgifterne er på ca. 250.000 kr. Vi har modtaget gaver fra forskellig side på ialt kr. 35.931; restbeløbet er lånt i Lemvig Sparekasse med kommunegaranti og kaution i KFUM's sociale arbejde.

Hvorfor gik man i gang med dette arbejde?

Der var et behov på stedet for en sådan institution; ikke blot seminariets men også sognets unge havde behov for et fritidshjem af denne art. Da den nye præstebolig var færdigbygget, kom anledningen til at købe den gamle. Den daværende kommunalbestyrelse så gerne, at bygningen blev anskaffet til dette formål.

Forårsruller og formålsparagraf

Institutionens formål er nedfældet i vedtægternes første punkt, hvoraf vi citerer: „... Dens formål er på folkekirkelig grund at skabe et samlingssted for unge, hvor man kan mødes til frit samvær og i forskellig foreningssammenhæng“. Er det ikke en lidt for højtidelig måde at drive restaurationsvirksomhed på? Skal der formålsparagraf til at sælge forårsruller?

Vor interesse er ikke økonomisk på samme måde, som hvis en pri-

vat mand drev forretning. Vi ønsker i den gamle præstegård at den kirkelige tradition, som findes på stedet må føres videre på en tidsvarende måde. Vi ønsker, at bygningen skal være et sted, hvor bærere af denne tradition skal møde mennesker med en anden tradition, og ved samme bord og på samme plan berige hinanden ved samtaler. Den måde, hvorpå det kirkelige skal komme til orde, er ikke fastlagt eller organiseret, men henlagt til de enkeltpersoner, som her måtte ønske at være kirke. Men vi ønsker ikke, at „enkelte personer eller grupper ved deres tale eller adfærd skal øve pres på institutionens øvrige gæster“ (citat fra vedtægterne).

Spiritusbevilling

Institutionen har søgt og fået spiritusbevilling. Politimesteren i Lemvig udtalte i den anledning, at han med glæde medvirkede til, at vi i Nr. Nissum fik en sådan, da han kunne fornemme, at her ville vi netop vide at forhandle disse varer på en fornuftig måde. En avis på egnen fandt det forhold, at vi søgte spiritusbevilling, så epokegørende, at man i stor opsats skrev: „Præsten er med til at bryde afholdsmonopolet i tørlagt Nr. Nissum“. Ja, så begejstrede blev man for dette „frisind“, at hovedstadens afdeling af avisen også skulle bringe det.

Et blik gennem cafeteriaet.

Bestyrerparret Else og Hans Kristiansen i det store, moderne køkken.

Det er ikke udslag af „frisind“ eller forpustet friskhed, der har fået bestyrelsen for „Den gamle præstegård“ til at søge spiritusbevilling, men et ønske om at kunne betjene sit publikum på bedste måde, som det sker i enhver velassorteret forretning.

Det rette milieu

Vi har søgt at indrette institutionen på en sådan måde, at enhver, som kommer indendørs, føler sig hjemme. Netop som i sit eget hjem. Vi har vist sparsommelighed på mange punkter, men i indretningen af stuerne har vi ikke sparet. Vi tror ikke på formanende skiltes værdi, men på, at vort publikum sætter pris på at opholde sig et sted, hvor der er ordnede forhold. Vi håber, at hele sognet vil være vore gæster, og at også vejfarende må komme ind og nyde godt af stedets hygge.

Hans og Else

Det er vort bestyrerpar, som tiltrådte allerede den 1. april 1970. Hans Kristiansen er diakon og ham og Else har KFUM's sociale arbejde sat os i forbindelse med, da vi skulle i gang. Vigtigere end alt andet er den måde, hvorpå disse to vil lede dette foretagende. Der er ikke foreskrevet dem, hvordan de skal lede institutionen på „folkekirkes grund“. Så meget kender vi allerede til de to, at vi trygt har lagt styret i deres hænder.

Bestyrelsens sammensætning

Af bestyrelsens sammensætning ses det bedst, hvem der står bag ved „Den gamle præstegård“. Fire medlemmer er valgt af en medlemskreds på dennes generalforsamling. To medlemmer af bestyrelsen er valgt af KFUM's sociale arbejde og et medlem af Lemvig kommunalbestyrelse. Herudover supplerer bestyrelsen sig med yderligere to medlemmer, hvoraf den ene skal vælges blandt seminariets lærere.

En lokal medlemskreds og KFUM's sociale arbejde i Danmark står altså som dem, der har størst indflydelse på institutionen.

Fremtiden

Det areal, som institutionen har købt af kommunen, udgør næsten 700 m². Den nuværende bygning ligger omtrent i centrum af dette areal. Det er meningen, hvis det viser sig, at institutionen er levedygtig, at der i løbet af et års tid skal bygges en sal til 2–300 mennesker; så vidt vi kan skønne, er der behov for en sådan, men foreløbig ser vi tiden an. Som et godt hjem vil vi gerne byde indenfor til mad og drikke, men hvis den gamle præstegård i Nørre Nissum tillige kunne blive et sted, hvor den kirkelige og kulturelle tradition kunne føres videre på en tidssvarende måde, så vil initiativtagerne til dette nye i sognet først rigtig føle, at de har løst deres opgave rigtigt.

Bestyrelsesformænd

(fortsat)

Af forstander P. C. Gjelstrup

2. A. C. Iversen (1906–14)

Som omtalt i 1969 årbogen var pastor Asschenfeldt-Hansen, Nr. Nissum, i april 1906 blevet bestyrelsesformand for det nystiftede aktieselskab „Nr. Nissum seminarium og højskole“, men nedlagde allerede efter et par måneders forløb dette hverv, da han af forholdene blev drevet til at overtage seminarieforstanderstillingen; som sognepræst, skribent og rejseprædikant havde han i forvejen nok at gøre; han måtte også være klar over, at en sammenkædning af formands- og forstanderstillingen ville være uheldig, hvad jo forøvrigt Askov højskoles øjeblikkelige krise giver en aktuel illustration til. Først da Asschenfeldt-Hansen i 1914 blev forflyttet til Gjern, kunne han genoptage sit formandsskab for de nissumske ungdomsskoler.

Der var således i 1906 opstået et tomrum m. h. t. ledelsen af det unge aktieselskabs bestyrelse. Det blev udfyldt af en af egnens præster, A. C. Iversen, der 1899–1914 var sognepræst i Resen-Humlum. Her følger nu først nogle biografiske oplysninger om ham, derefter skitseres hans forhold til de nissumske skoler.

A. C. Iversen, født 1861, var smedesøn fra Ryde og lærte smedehåndværket i sin faders store værksted. Senere kom han som maskinist til Frichs fabrikker i Århus; her fik chefen øje på hans evner og tilbød at bekoste hans uddannelse som ingeniør. Det blev dog ikke vejen frem for ham; hans ønske var at blive præst. Ved egen energi og venders støtte nåede han sit mål. 31 år gammel fik han sin teologiske embedseksamen, og i de følgende år finder vi ham som præst på Lemvigegnen, først i Møborg-Nees og senere som nævnt i Resen-Humlum. Hans åndelige hjemsted var Indre Mission, og hans sogne havde i ham en djærv og flittig præst, der samlede mange om sin forkyndelse, var hjælpsom overfor alle og med særlig iver virkede for søndagsskole, Ydre Mission og Blå Kors; bag al denne ydre aktivitet lå et inderligt bønsliv. Hans interesse nåede også ud over det rent kirkelige og ind i det politiske.

Lemvigkredsen havde i mangfoldige år været repræsenteret i Folketinget af C. P. Åberg fra Møborg, en af „de syv vise bønder“, der i 1866 havde stemt for den reviderede grundlov, og som op gennem provisorieårene og lige til sin død i 1897 havde bevaret kredsen for Højre. Ved valget 1898 erobrede Venstre kredsen, og da man 1906 fik missions- og højremanden pastor Iversen til at lade sig opstille, nåede han kun ca. 1000 stemmer, mens venstremanden sejrede med 1500. Pastor Iversen kunne meget vel være udfaldet bekendt, og ikke mindst kunne det have sin betydning, at der her var en mand, som var parat til at gå aktivt ind i politik, hvad Indre Mission hidtil havde været meget tilbageholdende med.

Pastor Iversen forlod 1914 sit embede og levede nogle år som *free lance*, hvorefter han igen blev sognepræst, denne gang i Vrads, indtil han i 1924 kom til Årestrup ved Rold skov. Det blev hans sidste embede; tre år efter døde han. En søn, landsretssagfører Preetzmann Iversen, Odense, fortæller, at han blev meget påskønnet i Årestrup, og at han, da han faldt midt i sin gerning, blev fulgt til graven under overvældende deltagelse.

Og nu pastor Iversens forhold til ungdomskolerne i Nr. Nissum! Det var meget naturligt, at han i 1906 blev bestyrelsens formand, da denne stol blev ledig. Han havde, valgt af Indre Missions bestyrelse, været medlem af det nye aktieselskabs bestyrelse fra dets stiftelse i april samme år; samtidig var han også indtrådt i forretningsudvalget. Yderligere gjorde hans gode position blandt Indre Missions-folkene på egnen ham velkvalificeret. Nævnes kan også, at hans interesse for de to skoler havde givet sig et kontant udslag i penge; han havde, som protokollen viser, købt seks aktier à 100 kr.; det var mange penge dengang, især når man ikke kunne regne med at se sin mønt igen.

At sidde som formand i en bestyrelse er i mange tilfælde et lidet tyngende job, nemlig når sejladsen foregår i magsvejr, men bliver søen urolig med skyer og storm, kan det være brydsomt nok at være skipper på skuden. Det skulle pastor Iversen snart erfare.

Omkring 1. april 1907, altså knapt et år efter aktieselskabets oprettelse, modtog bestyrelsen en adresse fra elleve lærere, alle udgået fra Nr. Nissum seminarium, gående ud på, at seminariet burde flyttes fra det afsidesliggende Nr. Nissum til et mere centralt sted: Skjern eller – mere forstæeligt – Herning eller Århus. Før bestyrelsen kunne nå at tage stilling, var sagen kommet offentligt frem i en Herning-avis, hvor også den ansete sognepræst Johs. Gøtzsche nu støttede flytningstanken i en vægtig artikel. I løbet af få dage herefter fremkom der fra kommunalbestyrelserne både i Herning og Skjern tilbud om

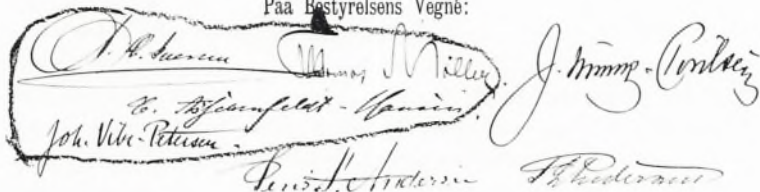
eller den, til hvem dette Aktiebrev lovlig transporteres, er Aktionær
i nævnte Selskab for

Eet Hundrede Kroner

og i Forhold til denne Sum tager Del i Udbyttet og øvrige Rettig-
heder, overensstemmende med Selskabets Love. I Følge disse Loves
§ 7 kan denne Aktie ikke transporteres uden Bestyrelsens Samtykke.

Nørre-Nissum, den 4 april 1906.

Paa Bestyrelsens Vegne:

*Den nedersse del af et aktiebrev fra 1906, underskrevet af forretningsudvalget,
berunder de 4 første formænd (omklamret); de var altså med i ledelsen fra
aktieselskabets start.*

betydelig økonomisk støtte i tilfælde af seminariets flytning til den
respektive by. Der var altså hastigt ved at rejse sig en kraftig bølge,
som kunne bringe seminariets forbliven i Nr. Nissum i fare.

Bestyrelsens formand, pastor Iversen, måtte derfor i huj og hast
rykke ud med en artikel i Kristeligt Dagblad, hvor han søgte at be-
sværge stormen. Han pegede på, at en flytning ville blive meget van-
skelig, da der allerede var bundet mange penge i virksomheden; og
da en væsentlig del af den året før rejste aktiekapital stammede fra
seminariets nærmere omegn, måtte man forudse, at mange af aktio-
nærerne ville forlange deres penge tilbage i tilfælde af en flytning.
Heri havde han sikkert ret; men uheldigvis begik han den fejl at re-
ducere adressens underskrivere ved i en noget nedladende tone at
kalde dem „de elleve unge mænd“. Det var den tidligere smed, der
nu slog med forhammeren, og det var jo ikke just det bedste våben
ved denne lejlighed, hvor han havde to byers kommunale myndig-
heder foran sig ved de elleves side.

Aprilbegivenhederne endte med, at bestyrelsen meddelte adresse-
underskriverne, at en flytning nok ville blive vanskelig, men at planen
ville blive drøftet og afgjort ved generalforsamlingen i september.

Et besindigt punktum for forårsdrøftelserne blev sat i Kristeligt Dagblad af provst Møller, Ølby, han gjorde bl. a. opmærksom på, at der så sent som året før, da aktieselskabsplanerne var i gang, havde været den bedste lejlighed til at overveje en flytning; men da havde der ikke løftet sig en eneste røst i den retning.

Sommeren gik, og generalforsamlingsdagen 20. september kom. For det meste er en generalforsamling en temmelig tam affære, men nu viste det sig, at flytteplanerne havde sat mange sind i bevægelse. Mere end 125 aktionærer gav møde, og det kom til en næsten fem timer lang, livlig forhandling. Føreren for de elleve, lærer Bertelsen, Skjern, var ligesom pastor Gøtzsche kommet til stede efter bestyrelsens særlige indbydelse. De anførte begge de grunde, der i deres øjne talte for en flytning, men stemningen i forsamlingen var aldeles afgjort for seminariets forbliven, hvor det var, og da afstemningen viste overvældende tilslutning hertil, og ingen stemte imod, var sagen dermed afgjort. Nr. Nissum seminarium skulle blive i Nr. Nissum.

Jeg er af flere grunde gået lidt nøjere ind på denne episode. Først og fremmest, fordi den giver et sjælden fint eksempel på, hvordan en sags venner kan drøfte deres forskellige synspunkter i fuld fordragelighed, så de hver for sig fremlægger deres opfattelse, hører på hinanden og i enighed bøjer sig for den trufne afgørelse. Sådan forholdt det sig nemlig her, og det finder sit meget smukke udtryk i en klog og veloplagt artikel, som pastor Gøtzsche efter hjemkomsten offentliggjorde i Herning Avis. Han mener stadig, at en flytning havde været den bedste løsning, men nu, da afgørelsen er faldet anderledes ud, må det erkendes, at der som hidtil vil kunne opnås store resultater på Nissum, „og derfor er der grund for os til at støtte seminariet og ønske det alt godt“. Jeg kan bevidne, at Gøtzsche senere som biskop i Viborg stift, hvor Nr. Nissum ligger, vedstod dette syn og altid viste sig som en god ven og støtte for Nr. Nissum seminarium.

Der kan også nævnes en anden grund til just nu at drage denne gamle sag frem i lyset. Det kan være gavnligt for Nr. Nissum seminariums mange venner, der det sidste par år har været vidne til uforstående menneskers nedlæggelsesplaner, som har truet vort seminariums eksistens, at se, hvordan der allerede for to menneskealdre siden var kræfter i gang for at fjerne det fra Nr. Nissum, og videre at se, hvordan det dog har overlevet og blomstret. Det tror vi også skal blive udgangen af de nuværende problemer, blot seminariet bliver sig selv tro.

Da dønningerne efter flyttediskussionen havde lagt sig, gik bestyrelsen, stadig med pastor Iversen som formand, i gang med en mo-

dernisering af seminariet. Resultatet blev opførelsen af „Den Gule“ (nu grå), som blev indviet 1911. Den bragte Nr. Nissum på højde med andre seminarier og præsenterer sig endnu smukt, omend den er beskeden i forhold til nutidens paladser. Dem skal den heller ikke sammenlignes med, men mere rimeligt med seminariernes standard i hin tid.

Tre år efter det fremskridt, som opførelsen af „Den gule“ betegner, gik pastor Iversen ud af Nr. Nissum seminariums historie; det skete med en bemærkning i bestyrelsesprotokollen om hans dygtige formandskab.

Jeg kan så passende slutte min skildring med at vende tilbage til pastor Iversens tidligere omtalte begravelse i Årestrup. Ved denne lejlighed talte hans provst, og til tekst havde han valgt Rom. 1,16. Der står således: Jeg skammer mig ikke ved evangeliet; thi det er en Guds kraft for enhver, som tror. Bedre ord kan en luthersk præst næppe få givet at slutte sin tilværelse med.

Sofus Elias Jensen Maarbjerg in memoriam

Af lektor Jobs. Hejbol

Et langt liv er afsluttet. 90 år, hvoraf de 70 med tilknytning til Nr. Nissum seminarium. Lærer Maarbjerg har i mange år stået som et symbol for det gamle seminarium, snart bliver han måske en myte. Hør ham selv fortælle om seminarieliv i „gamle dage“ (Dæmring nr. 6 1957): Den kærlighed, jeg har til seminariet her, begyndte, da jeg gik her som elev, og befæstedes og voksede, da jeg kom tilbage hertil som lærer. Og efter at jeg blev forhenværende, men alligevel blev boende her hos cand. Strøm, så jeg kunne følge med i seminariets liv og udvikling, deltage i møder og fester, hjælpe til ved eksamensopsyn, tage timer med privatelever m. m., er kærligheden nærmest tiltaget, og jeg er glad for at måtte bo seminariet så nær.

Om seminariets stifter, pastor Ad. L. Hansen, fortæller han bl. a.: Til daglig så vi seminarieelever meget lidt til vor forstander. Han havde ingen undervisningstimer på seminariet, holdt aldrig morgenandagt og førte ikke op til eksamen i noget fag. Alt sligt var overladt til lærerne. Men én gang om ugen samlede han alle seminariets elever i I klasses lokale til noget, vi kaldte forstanderens time: foredrag og diskussion om aktuelle emner. Det var værdifulde timer. Over for censorerne og andre autoriteter var han en værdig leder af seminariet.

Og om eksamen bl. a.: Ved skriftlig eksamen skrev man ikke blot dansk stil, men også religionsstil, pædagogisk stil og disposition. Ved dispositionen skulle emnet pindes ud i hovedpunkter, underpunkter, underpunkters underpunkter osv., så man fik brug for ikke blot store og små bogstaver, romertal og almindelige tal, men også græske bogstaver.

Nr. Nissum seminarium blev hans skæbne. Han dimitteredes 1901 med en af de største eksaminer (måske den største) i seminariets historie. Hans ug i pædagogik står efter censors forlangende skrevet med stort i protokollen. Det vidner om hans overordentlige begavelse.

Endnu i sin høje alderdom tænkte han klart og erindrede præcist. Han kunne således endnu for ikke så mange år siden ved fester på Borgen recitere lange fortællende digte udenad.

Efter et års lærergerning ved højskolen, soldaterjeneste m. m. knyttes han til seminariet som lærer i pædagogik og praktik og fungerede som sådan i årene 1904–08. En af hans elever fra den tid har udtalt: Ja, han var jo enestående som lærer, det tror jeg, alle hans elever var enige om. Altid særdeles velfunderet sagligt og altid inspirerende. Måske fandt en og anden, at han var for streng i sin kritik af praktikpræstationer. Han krævede meget først og fremmest af sig selv, men også af eleverne.

Under et årskursus i København 1908–09 blev han imidlertid syg (overanstrengelse med søvnløshed og sukkersyge ifølge hans egen opgivelse). En meget lovende lærergerning havde dermed fået en brat og tragisk afslutning. De efterfølgende mange år er karakteriseret af ham selv i foranstående citat. På spørgsmålet: Er De en skuffet og bitter mand ved tanken om, at De ikke fik en livslang tjeneste på skolen? svarede han (Dæmring 1957): På grund af sygdom at måtte opgive en gerning, man elskede, er usigelig smerteligt, vemodigt og ydmygende; men Gud og mennesker har været så gode imod mig, at jeg vist tør sige, at jeg ikke er blevet bitter.

Indtil 1956 boede han i det gamle hus „Vang og Vænge“, til 1938 sammen med cand. N. Strøm, derefter alene, indtil han i 1956 byggede „Præstevang“. De sidste år boede han på „Elmely“, De gamles Hjem.

Hans kærlighed til seminariet har som bekendt givet sig udtryk i den store gave Hellasfonden, senere suppleret med villaen Præstevang. Herigennem nyder nuværende og kommende lærere og studerende godt af denne kærlighed i forbindelse med hans legendariske nøjsomhed med hensyn til eget forbrug. De gamles Hjem skænkede han for et års tid siden et klaver, så også der vil mindet om ham leve.

Men mest værdifuldt er dog det minde, han har efterladt sig hos dem, der kendte ham nøjere: Mindet om en begavet, beskedent, nøjsom og gudfrygtig mand. For som Paulus siger: Guds frygt er virkelig en stor vinding – sammen med nøjsomhed, et ord, der i sjældnen grad passede på lærer Maarbjerg. Det minde vil leve indtil den dag, da det måske er blevet til myte.

Jobs. Hejbøl.

Mindeord om overlærer P. A. Andersen (27), Odense

Af lektor A. Koch

Det greb mig stærkt, da jeg i dagspressen så, at min ven gennem mange år, overlærer P. A. Andersen, Odense, var afgået ved døden d. 6. februar d. å. i en alder af 65 år. Et par måneder forinden havde jeg været i forbindelse med ham om problemer, der optog os begge. Jeg fik da intet som helst indtryk af, at hans livsdag var sin afslutning nær.

Mit kendskab til P. A. rækker helt tilbage til seminarietiden. Man kunne ikke komme uden om ham, når han med sit rige lune strøede om sig med vittige sentenser ledsaget af en spillende mimik. Senere kom jeg til at stå i nærmeste arbejdsfællesskab med ham i seminarieråd, læreruddannelsesudvalg m. m. Selv om vi tit måtte anskue tingene forskelligt ud fra forskellige forudsætninger og forpligtelser, kunne vi mødes i mange ting, og jeg lærte at sætte pris på hans usvilgelige redelighed. Vi kunne i gensidigt tillidsforhold tale helt åbent med hinanden om vigtige problemer. Jeg skal ikke her komme ind på hans særdeles betydningsfulde indsats i DLF's hovedbestyrelse gennem mange år og de mangfoldige udvalgsposter. Derom kan jeg henviser til de meget smukke mindeord i „Folkeskolen“ under overskriften: En følsom rejsende.

En rejsende var han på mere end en måde.

Han var uden tvivl en af vort lands mest berejste aktive skolemænd og i særlig grad kyndig m. h. t. andre landes skoleforhold. Hans placering som formand for den internationale, milliontallige lærerorganisation IFTA klassificerede ham som Danmarks særlige ambassadør i skolesager.

Set fra hans gamle seminariums synsvinkel var han en ægte og god nissumit: Født og opvokset i sognet i seminariets umiddelbare nærhed og uddannet til lærer her.

Jeg ser i ham et eksempel på en levende og inciterende lærerperson-

lighed, der fik lov til at udfolde sit rige virke i kraft af, at der i Vestjylland eksisterede en mulighed for at blive lærer. Uden denne mulighed ville den danske skole sandsynligvis aldrig have kunnet tælle ham som en af sine.

Om hans eget forhold til seminariet vil jeg henvise til hans ord ved seminariets 60 årsfest (årbog 1952) og i særlig grad ved 75 års dagen, hvor han både som repræsentant for DLF og som gammel elev bragte seminariet den smukkeste hyldest (årbog 1967).

Sin lærergerning øvede han i Odense.

Jeg forstår helt ud, at der i hjemmet på Jagtvej blev så tomt efter ham, men det er der mange steder, også i seminariets vennekreds.

Æret være hans minde!

Alex Koch.

Mathias Christensen (04)

f. 13. juni 1883, d. 16. dec. 1969

Af lærer J. Søndergaard Jacobsen

Det var med vemod, jeg 17. dec. i fjor modtog brev fra Mathias' bror, min klassekammerat P. Christensen, om at min gamle ven og medarbejder var gået bort. Selv om jeg nok havde haft følelsen af, at det var gået tilbage med helbredet. Lidt efter læste jeg om det i Jyllands-Posten og ringede derefter til forstander Gjelstrup, som straks sagde: Jeg ved, hvad De vil tale om. –

Når jeg nu gerne vil skrive om, hvad vi har haft sammen gennem de mange år, må jeg begynde med seminarietiden, da han var i ældste klasse, mens jeg var i yngste. Han blev jævnlig omtalt som den meget begavede mand, der altid tog de store grader, og jeg kendte ham som en meget farlig modstander på fodboldbanen. Det nære bekendtskab og venskab indlededes, da vi 1909–10 var sammen på årskursus på Statens Lærerhøjskole i København. Han havde i sommerferien besøgt os i Hjerm, da hans bror, P. Christensen da var andenlærer der. På natturen til København 31. august traf jeg ham på Lillebælt, og vi fulgtes ad til staden. Vi kom til at spise i samme pensionat og havde i det år mange ture og samtaler med hinanden, men det egentlige samarbejde kom først senere.

Math. Christensen var en mægtig drivkraft i de nissumske fællesforetagender. Han var således medvirkende ved elevforeningens stiftelse, og i mange år vekselvis formand, redaktør af dæmring, hvor mange artikler har hans mærke „Athener 04“, og årbogen, hvis tilblivelse helt skyldes ham. Da jeg i 23 blev valgt til redaktør af denne, skrev han til mig: Det er mig en glæde at lægge mit hjertebarn årbogen i dine hænder. – Nogle år senere kunne jeg skrive et tilsvarende brev til ham.

Vort store samarbejde fik vi dog med Nissum-Statens. Forud for seminariets 25 års jubilæum var det blevet foreslået, at der – i lighed med den jonstrupske stat – skulle udgives en bog med biografier over

forstandere, lærere og dimittender. Ved jubilæumsfesten var der flere, der spurgte efter den, men da seminariet fik opgjort underskuddet ved festen, mente man ikke at kunne påtage sig udgivelsen. Jeg skrev da til Math. Christensen, om vi to skulle påtage os arbejdet. Det gik han med til på betingelse af, at seminariets bestyrelse ville yde en vis rygdækning mod økonomiske tab. Det gik den ind på. Under udarbejdelsen havde jeg gang på gang lejlighed til at beundre Math. Christensens sporsans og praktiske håndelag, to ting, der ofte var brug for. Bogen kom så endelig i november 1919. I ventetiden var dog priserne på tryksager steget stærkt, så bogen blev dyrere end først beregnet. Anden udgave kom i 1955.

Men Math. Christensen havde med sine rige, vidt forgrenede evner mange andre virkeområder, hvor han gjorde sig stærkt gældende. Først det, der angik hans arbejde i skolen. I forening med et par kolleger udgav han dansksystemet „Paa egen Haand“. Det var med sine opgavekort og øvelsesbøger i forskellige sværhedsgrader en virkelig hjælp til at få børnene til at arbejde „på egen hånd“. I forbindelse med sin store musikalske begavelse og interesse for sangundervisningen udarbejdede han melodisamlingen til sangbogen „Arvesølv“ og var senere medudgiver af de nye udgaver af selve sangbogen. I melodibogen findes kompositioner af ham, bl. a. den gode melodi til børnesangen „Når småbørn klynker ved aftenstide“, som børnene så gerne ville synge. Men den af hans kompositioner, der er blevet kendt af flest, og som en tid var allemands eje, er hans melodi til Mads Niensens frihedssang „En lærke letted“. Mads Nielsen, som da var apotheker i Kolding, fortæller om sin digtning, at noget af det, han har haft mest glæde af, er frihedssangen, som sammen med Math. Christensens melodi blev folkeeje. – Vi oplevede da også forleden, da sangen skulle synges ved et foredrag, og den, der spillede, slog an til Riis Magnussens melodi, at publikum demonstrerede og nægtede at synge, før vi fik den „rigtige“ melodi frem. – Denne Math. Christensens interesse for sangen gav sig også udslag deri, at han gennem en lang årrække dirigerede KFUM's sangkor i Kolding, og at også dette arbejde var dygtigt gjort, blev vi overbevist om gennem flere udsendelser i radioen.

Som endnu et karakteristisk træk hos Math. Christensen kan det fremføres, at han var meget interesseret i sin forslægt, og han gjorde et mægtigt arbejde for at udforske den. Han var født i et af „de otte sogne“ i en sønderjyds slægt, som også havde rødder langt sydpå, og han nåede at udforske slægten helt tilbage til 1500-tallet, og det ikke alene med nøgne navne og tal, men også med adskillige interessante

træk om de enkelte slægtsmedlemmer. – Selv dannede Math. Christensen sammen med sin hustru Martha Kure fra Nyker på Bornholm et smukt og gæstfrit hjem på Skovløkkevej i Kolding, hvor det altid var godt at komme.

Det, som vi nu tænker på ved Math. Christensens død, er tabet af en god og trofast ven og kammerat. Nisum stod hans hjerte nær. Seminariets ve og vel og de kammeratlige foretagender derfra fulgte han med udelt interesse. Derom vidner det også, at han oprettede et – stadigt voksende legat til hjælp for trængende seminarieelever her.

Når Mathias Christensen nu er borte, former min tanke sig som en tak for, hvad han har betydet for mig gennem de mange år, og som det er sket ved enkelte tidligere lejligheder, når jeg har mistet en nær ven, har mine tanker formet sig, som No-Nygaard lægger os det i munden:

*Der går et gran af os med dem i graven,
når de som slagne lægger vandringsstaven.*

J. Søndergaard Jacobsen.

To skæbner

Af Ellen Risbjerg Thomsen, f. Dansgaard (1909)

Afsporet

Man hører undertiden ovenstående udtryk brugt om mennesker, som er slået ud af kurs og derfor ikke har nået det mål, de havde sat sig. – Når jeg har set dette ord anvendt, er jeg kommet til at tænke på to mænd, som jeg tilfældigvis er kommet til at tale med.

Den første så jeg en kold vinterdag på den tid, da den første verdenskrig rasede. – Jeg stod ved et vindue i Tingjellinge skole og så en mand gå over skolegården i retning mod køkkendøren. Han var dårlig klædt – i en frakke, der var altfor stor og næsten nåede jorden, fordi han gik meget foroverbøjet. – På ryggen bar han en pose eller sæk, hvori han formodentlig havde sine få ejendele. – „En sølle stoder,“ tænkte man uvilkårligt.

Jeg lukkede døren op, og han kom hen og fremviste nogle prospektkort, hvoraf jeg købte nogle stykker. Da vi havde ordnet denne handel, sagde han, som mange har sagt til mig, siden jeg i året 1914 flyttede til Sjælland: „De er nok jyde – måske endda vestjyde.“ – Det kunne jeg kun svare bekræftende på. – Jeg kunne forstå, at han gerne ville snakke videre og indbød ham derfor til at komme ind i køkkenet og der få en kop kaffe at varme sig ved. – Han begyndte straks at spørge om, hvor jeg stammede fra i Vestjylland. Jeg svarede, at jeg var født og opvokset i Sønderbjerg sogn på Thyholm. „Det er da mærkeligt, for der er jeg også fra“, sagde han, og for at jeg ikke skulle tvivle om sandheden af hans ord, trak han sin dåbsattest op af lommen, og den viste ganske rigtigt, at han var født i Sønderbjerg sogn og døbt i Sønderbjerg kirke af provst Paludan. – Hans navn var Jens Jensen. – Han spurgte, om min mand var lærer her, hvor han havde læst o.s.v., og jeg fortalte ham, at vi begge havde taget eksamen fra Nr. Nissum seminarium. – „Nå, der har jeg også været,“ sagde han, „men det gik ikke“, sagde Jens Jensen. Jeg spurgte, om han kunne huske, hvem der var lærere på seminariet, da han var der, og han nævnede

Kirkegaard, Gadegård og cand. Strøm. – Der var altså ikke tvivl om, at han talte sandt. Han fortalte videre, at han var blevet forberedt til seminariet af lærer Andersen (Ascanius) i Odby. „Andersen havde landbrug, så jeg gik med ham i marken og fortalte lektierne for ham, medens han arbejdede“, sagde J. J. Hvad der havde slået ham ud på seminariet, fortalte han ikke. Derimod oplyste han, at han havde opholdt sig i Tyskland en tid. „Jeg har tænkt på at skrive en bog om kejser Wilhelm, men man kan jo ikke gå på landevejen og skrive“, sagde han. Senere besøgte han os nogle gange, men kom til at se mere og mere elendig ud. – Under hans sidste besøg hostede han slemt og så ud, som om han havde tuberkulose, på den tid en meget udbredt sygdom.

– Kort efter Jens Jensens første besøg stod der igen en „sælgermand“, som vore børn kaldte de omvandrede handelsmænd, ved døren og falbød sine varer, nogle ting, han havde lavet af ståltråd. Jeg købte en indretning til at stille et strygejern på, og da det var ordnet, sagde en af os det sædvanlige: „De er nok jyde“. – Ja, det passede. Jeg spurgte: „Har De ikke på Deres vandring truffet en mand, som hed Jens Jensen? – Han er fra Thyholm“. – „Jens Jensen, jamen det er jo mig, og jeg er da også fra Thyholm“, sagde han. Måske har jeg set noget overrasket ud, for han skyndte sig at tage sin dåbsattest frem, og den viste virkelig, at han hed Jens Jensen, og at han var født i Hellerød, Søndbjerg sogn. Det var en interessant oplysning, for Hellerød er også min fødeby, hvor jeg i min barndom og ungdom kendte så at sige alle unge mennesker. Han fortalte, at han havde få minder fra sit fødesogn, da hans familie i hans tidlige barndom var flyttet til et andet sted, vist til Sandvad. – Han var sømand, men havde ikke kunnet få hyre på grund af krigen, og derfor havde han lavet disse ting for på den måde at tjene lidt. – Det var ellers meningen, at han ville have været lærer. – „Jeg nåede da også at komme på Nr. Nissum seminarium, men det gik ikke“, fortalte han. – Også han kunne gøre rede for, hvem der havde været forstander og lærere på Nr. Nissum seminarium under hans mislykkede ophold der. – Denne mand kom ikke mere til os, og han så i det hele taget solid ud, så han har nok klareret livet bedre end den første Jens Jensen.

– Jeg har senere undertiden tænkt på de to mænd, hvis navne var ens. – Fødesognet var det samme, og de havde begge haft samme mål, men nåede det aldrig.

Ellen Risbjerg Thomsen.

Minutportrætter

Niels Holmegård Bonnesen, født 15. marts 1930 i Gestelev på Fyn. Landbrugsmedhjælper 1944–48, elev på Krabbesholm Højskole 1948–50 og på Den frie Lærerskole i Ollerup 1950–54. Soldat 1954–56. Lærer ved Krabbesholm Højskole 1956–67, herunder lærereksamen som tillægsprøve 1961. Studier ved Danmarks Lærershøjskole 1967–70, der afsluttedes med pædagogisk kandidatexamen i historie. Fra august 1970 ansat ved Nr. Nissum Seminarium som historielærer.

Vinni Mejer, født 13. august 1942 i Aalborg. Realeksamen 1959. Sparekasseuddannelse 1959–62. Franskursus ved l'Alliance Française 1962–63. Lærereksamen fra Nr. Nissum Seminarium 1968. Årskursus med eksamen fra Danmarks Højskole for Legemsøvelser 1969. Timelærer ved Gudum Centralskole og Nr. Nissum Seminarium 1969–70. Pr. 1/8 1970 ansat ved Nr. Nissum Seminarium med undervisning i legemsøvelser.

N. Erik Nielsen, født 1. juni 1934 i Skelund sogn. Gift i 1962 med Hanna Andersen. Lærereksamen fra Nr. Nissum Seminarium i 1964. Ansat ved Fjerritslev kommunale skolevæsen indtil 1967. I 1967/68 årskursus i specialpædagogik på Danmarks Lærershøjskole. De sidste to år ansat som tale-høre-lærer i Thisted amt.

En idé En efterlysning

Vurdering kræver indsigt og overblik. Skal man med kyndighed vurdere forskningsresultater og undervisningsmetoder, er det af betydning at kende oprindelsen og udviklingen, og ofte må vi i undervisningen på seminariet konstatere, at mange af de „nye“ ideer, vi konfronteres med, er udtænkt for mange år siden, men måske af en eller anden grund ikke blevet effektivt realiseret.

I virkeligheden fremkommer der kun få nye tanker på det pædagogiske område, og en væsentlig part af moderne pædagogers arbejde består i at sortere og effektivisere allerede kendte metoder og principper.

Et udvidet kendskab til gamle værdier kan måske virke som et beskedent bidrag til en bedre kommunikation mellem nye og erfarne lærere.

På flere skoler hersker der den opfattelse blandt yngre lærere, at de ældre er reaktionære, mens de erfarne pædagoger anser de yngre kolleger for at være fremfusende og overfladiske. En ældre lærer udtrykte det omtrent sådan: „Det er vanskeligt at blive ved med at mobilisere forståelse og engagement, når man med hensyn til pædagogiske principper og metoder har været hele kompasset rundt“.

Vist er der forskel på 30rnes emneundervisning og en featureuge, men et bedre kendskab til tidligere erfaringer kan formentlig virke positivt, og det må anses for givet, at den studerendes forståelse for pædagogisk udvikling vokser, såfremt man får lejlighed til at stifte bekendtskab med ældre undervisningsmateriel.

Vi vil gerne på seminariet lave en samling af gamle undervisningsmaterialer. Der kan muligvis indrettes en skolestue med udstilling af bøger, hæfter, plancher m.v.

Udviklingens hastighed og skolernes centralisering bevirker formentlig, at der kasseres en del undervisningsrekvisitter, og derfor ret-

ter vi denne henvendelse til tidligere elever med anmodning om hjælp til at bevare et stykke kultur til glæde og udbytte for kommende kolleger.

Der startes om kort tid en pensionisthøjskole i Nørre Nisum, og måske kan også pensionisthøjskolens elever have udbytte af at se undervisningsmidler, de anvendte som børn.

Hvis der er gamle elever, der har adgang til kasseret undervisningsmateriel, som man kunne tænke sig at skænke til seminariets pædagogiske „museum“, vil vi være interesserede i en skriftlig eller telefonisk henvendelse til Børge Mikkelsen, Svinget 7, Nørre Nisum seminarium, 7620 Lemvig, (tlf. 07 – 89 12 15).

Alt har interesse: bøger, stile- og regnehæfter, kort, plancher, præparater, tavler, kuglerammer, skriveredskaber, møbler etc.

Med hensyn til indretning agter vi at søge sagkyndig assistance.

Johannes Hejbøl | Børge Mikkelsen.

Det pædagogiske bibliotek under hanebjælkerne i „Den gåd“.

Indtryk fra specialundervisning i Gøteborg

III og IV linjehold

„Mine damer og herrer, – hjertelig velkommen ombord på Sessan Lines „Prinsessan Christina“. Vi håber, De må få en god og hyggelig overfart. „Prinsessan Christina“ lægger til i Gøteborg kl. 21,50“.

– III og IV normallinje i specialundervisning har lagt linjeugen hen til efterårsferien og er nu, mandag d. 12. okt., under lektor Møl Christensens forsyn på vej mod Gøteborg for i de næste fire dage at se på, hvordan svenskerne har arrangeret deres specialundervisning. Sverige har jo altid været et eller flere skridt foran Danmark med hensyn til udviklingen på det undervisningsmæssige område, så mon ikke de har et eller andet at lære os? – Kattegat viser den absolut venligste side frem, og den sidste times sejlads gennem en måneoplyst skærgård er en stor oplevelse! Til den anmeldte tid lægger vi til i Gøteborg, og med taxi går turen videre gennem Gøteborgs gader til Vidkærs vandrehjem, som i de næste dage skal være vort natlige tilholdssted.

De følgende dage går med, at vi i hold besøger forskellige skoler i Gøteborg. Vi overværer undervisningen i flere forskellige former for specialklasser – og -klinikker, læseklínik og undervisningen for bevægelseshæmmede. Desuden får vi et par gange lejlighed til at komme på lærerhøjskolen i Gøteborg. Her får vi en gennemgang af de nyeste materialer til brug ved specialundervisning, og lektor Ture Jönsson holder en forelæsning for os over temaet: Specialundervisning nu og i fremtiden.

Hvor man i Danmark desværre endnu nogle steder kører med det stive og uheldige system, 4 elever i 4 ugentlige timer, men andre steder er gået videre og arbejder efter et flexibelt system, er man i Sverige nået endnu længere og arbejder med det system, der kaldes klinikundervisning. Klinikundervisning køres på nuværende tidspunkt på forsøgsplan et par enkelte steder i Danmark. Klinikundervisningens hovedtanke er at gøre specialundervisningen mere flexibel. Ved

hver skole er der en eller flere kliniker, hvor en elev, som trænger til specialundervisning under en eller anden form, kan komme i det antal ugentlige timer, der er behov for. I de timer eleven ikke er i kliniken, er han hos sin egen klasse og følger den almindelige klasseundervisning.

Undervisningen i kliniken foregår individuelt. Med hensyn til at stille diagnose på eleverne indebærer klinikundervisningen en væsentlig fordel (ikke mindst i observationsklinikken), da speciallæreren har meget større muligheder for i en længere periode at iagttage eleven sammenlignet med den korte tid, psykologen har til rådighed ved testning. Dette danner et naturligt grundlag for mere effektiv undervisning. Når eleven i løbet af et par måneder, et halvt år eller helt år igen er på højde med situationen i sin egen klasse, holder han op med at komme i kliniken.

Ture Jönsson fortæller i sit foredrag, at det, man nu arbejder hen imod med hensyn til specialundervisning, er en integration igennem støttelærerundervisning. Tanken med dette er, at eleven i stedet for at forlade sin klasse og gå til kliniken, bliver i klassen og får „besøg“ af speciallæreren, som giver ham den individuelle undervisning, han trænger til, – alt imens klasselæreren underviser den resterende del af klassen.

Inden man kører ind på et sådant system, er der visse positive (+) og negative (÷-) faktorer, der må tages i betragtning:

- + den påkrævede og nødvendige kontakt mellem speciallærer og klasselærer kan på denne måde bedre realiseres.
- + Den hjælp, eleven trænger til, kan gives umiddelbart og i rette sammenhæng.
- + Speciallæreren kan udnyttes mere effektivt.

- + Efter behov kan der frit disponeres over et bestemt antal timer.
- + Eleven bliver i sin klasse.
- ÷ Eleven bliver i sin klasse.
- ÷ Eleven mister det nære kontaktforhold til speciallæreren.
- ÷ Problemer ved samarbejde mellem speciallærer og klasselærer.

Det, at eleven bliver i sin klasse er sat op som værende både positivt og negativt. I de fleste tilfælde er det positivt, at eleven bliver i sit klassemiljø; men der vil dog være forhold, hvor eleven nødvendigvis må tages ud af klassen for at komme i et miljø, hvor han kan arbejde. Det gælder specielt de adfærdsvanskelige og psykisk hæmmede børn. Det positive ligger blandt andet i, at børn meget tidligt lærer at acceptere, at der er kammerater, der er anderledes. – At isolere mennesker i grupper for „normale“ og grupper for „anderledes“ har hidtil været almindeligt. Derved er der skabt en spænding, som ikke udjævnes, før man går væk fra at klassificere sine medmennesker. En af de ting, man må ønske, det nye system vil medføre, er et større kendskab til medmenneskers situation!

„Mine damer og herrer. Hjertelig velkommen ombord på Sessan Lines „Prinsessan Desiree“. Vi håber, de må få en god og hyggelig overfart. „Prinsessan Desiree“ lægger til i Frederikshavn kl. 10,50!“ – Det er blevet lørdag morgen, og trætte og søvnige sidder de 15 deltagere på turen og nyder et solidt morgenmåltid ombord. – På vejen hjem med nye indtryk og ideer, som efterhånden vil lægge sig til ro i hjernen, for derfra at blive hentet frem den dag, de selv skal arbejde med problemerne omkring specialundervisningens teori og praksis.

Færøerne - en stor oplevelse

Af Thorkild A. Nielsen

Fot.: Jørgen Mortensen, III S

„Skal vi ikke tage til Færøerne i sommerferien?“ Sådan lød spørgsmålet fra III S. Biogiliniehoid.

Spørgsmålet var i nogen grad affødt af den omstændighed, at der var en færinger, Hilmar Joensen, på holdet, og vi havde derfor en enestående lejlighed til at besøge vore fjerne Atlanterhavsøer under kyndig ledelse.

Formålet med turen skulle først og fremmest være at studere det sjældne fugleliv på nært hold, lære den specielle flora at kende samt fornemme lidt om folkelivet på øerne.

Den 3. aug. steg vi da ombord i en stor SAS maskine efter et solidt morgenmåltid hos en af de lærerstuderendes – Jørgen Mortensens –

forældre. Turen til Bergen var yderst behagelig. Vejret var godt, og vi nåede at se hele Vendsyssel ligge som en del af et meget lille Danmarkskort under os. Men i Bergen blev vi standset. Ingen starttilladelse på grund af tåge over Vagar flyveplads.

Hvad værre var: På grund af byens 900-års jubilæum var der ingen hotelplads til os. Vi kunne muligvis komme til at tilbringe en nat eller to i et udrangeret tog på et sidespor i Bergen.

En større gratis middag lettede dog på humøret, og et par timer senere lykkedes det mig at komme til at tale med en lille flink SAS-dame. Resultat: Vi blev fløjet til Stavanger. Og hvilken oplevelse. Skyerne lå som vatpuder under os med alle strukturer kantet som af guld fra den nedgående sol. Det var smukt.

I Stavanger var der plads. Vi blev indlogeret på et luksushotel. Der boede vi som rigmænd og nød de udsøgte retter, som gratis blev stillet for os adskillige gange om dagen.

Ind imellem benyttede vi ventetiden til at se byen, dens gamle domkirke, de moderne forretningskvarterer og den skønne omegn. Men Færøerne ventede, og den 5. aug. gik turen dertil. Lave skyer skjulte Atlanterhavet for os, og spændt stirrede vi ud i alt det grå, da maskinen pludselig begyndte at dykke. Og der, frem af tågen rejste de stejle fjeldsider sig foran os. Det var mere storslået, end de fleste af os havde ventet. Den dygtige pilot fandt den lille landingsbane, og det første mål var nået.

Resten af dagen sejlede og kørte vi til Thorshavn, hvor vi fik en strålende modtagelse af „vore svigerforældre“, hr. og fru Eli Mortensen.

I havnen ventede Hilmars far, Jacob Joensen med sit skib, og i den dejlige sommernat med Thorshavns lys bag os og det sorte vand med Nolsøes karakteristiske profil foran os gik den sidste del af turen til vort hjem i de næste dage.

På Nolsø var vi indkvarteret i et hus, som vi gratis havde fået stillet til rådighed. Så det var altså vort, og vi lavede også selv mad. Ost og spegepølse og omvendt, plus en varm ret hver dag. Ingen luksus, men det var dejligt. Vi spiste alle i det lille køkken, så det var jo nemt for min kone at sno sig mellem komfur og bord!

De næste dage var overvældende. Overalt nød vi det storslåede landskab med de vældige former og de mange nuancer i grønt.

Overalt mindede de skrånende lag af basalt og tuf samt fjordenes retninger om den skabelsesproces, som øerne har været igennem.

På grund af stor velvilje og forståelse for vort mål stillede rigsombudsmanden, hr. Mogens Wahl, skibet „Thorshavn“ til vor rådighed en dag. Turen skulle gå til Nordøerne, og det blev uforglemmeligt. Skibet gled over store dønninger ind mellem de stejle kyster. Snart rejste klippen sig sort og lodret, og snart skrånede det grønne terræn jævnt mod kysten. Hist og her lå nogle få huse eller en lille bygd ensomt med stengærderne i en bue udenom. Ydermark og inder-

mark tydelig adskilt. Pludselig svingede skibet om en pynt, og der lå verdens højeste forbjerg foran os. Næsten lodret hævede det sig op af havet og strakte sig omtrent 800 meter mod himlen. Da følte vi først Færøernes vilde natur og vor egen lidenhed.

På fuglefjeldet var der næsten tomt. Kun få lomvier sad og så på os, og i luften sværmede mange rider og mallemukker samt enkelte kjoever.

Hjemturen blev morsom for nogle af os!

En anden dag sejlede Jacob Joensen os rundt om Sandø og Skuø. Her var fuglene til gengæld hjemme. I utallige skarer sad de skulder ved skulder på de næsten vandrette hylder, og luften var fuld af en øredøvende larm. Vi måbede og var begejstrede som børn ved dette syn. Der var så mange, at klippesiderne var farvet helt hvide af deres gødning. Inde ved brændingen rejste sælerne sig lodret i vandet og stirrede på os. Og i højden, et sted mellem himmel og hav, hang fuglefængerne og fangede lunder. Skønt en blev søsyg, var det alligevel en helt uforglemmelig dag, og det lykkedes os at se de fleste af de karakteristiske fugle. Det var interessant at se de sorte skarve sidde ved vandkanten, næsten urørlige, men skarpt iagttagende os.

Et lille hvil i Sandø gjorde godt, og selvfølgelig lykkedes det vore piger at redde sig en kop kaffe hos nogle gæstfrie færinger. En dag skulle vi selv være fuglefængere. Nogle foretrak dog at gå på fotojagt, men de mest sportslige indtog de mest forkrøblede stillinger bag

klippeblokke på det stærkt skrånende terræn, ivrigt ventende på søpapegøjer (lunder). Det lykkedes dem at fange 6. (Det vil være for flovt at røbe, hvor mange en fuglefænger kan fange på en dag).

En anden dag foretog vi en ekspedition, der strakte sig fra den ene ende af Nolsø til den anden. Bjerget var højt, vejret tåget, luften kold. Det blev en god gåtur uden mange stop til at se på planter. Hen på eftermiddagen nåede vi til fyrtårnet på øens sydspids og spiste al det franskbrød, som den flinke fyrmesterfrue satte for os. Ja, færingerne var yderst gæstfrie.

En tur til Thorshavn og se museet med den store samling af færøske dyr og planter samt en stor folkemindesamling hørte også til det uforglemmelige. Navnlig musæumslederens gennemgang af øens geologi og dyreliv var interessant. Om eftermiddagen kørte vi i regn til Kirkebø og talte med kongsbonden der, en meget spændende mand, nr. 15 i generationen af bønder der på gården. Han fortalte inspirerende i den gamle bispestue med de uerstattelige bøger fra middelalderen. Magnus katedralen var imponerende, navnlig når man tænker på, at dens porfyre var sammenbundet af skælkalk, fremstillet af muslingeskaller og dyreknogler.

Man kunne blive ved at opremse oplevelser og mange små pudsige tildragelser undervejs.

Således oplevede vi skoleindvielse på Nolsø med færøsk gudstjeneste – dog desværre på færøsk – og vi var med til at festligholde dagen

sammen med øens beboere. Førstelæreren, Leif Hansen inviterede os hjem til sig en aften, hvor vi fik mange interessante oplysninger om livet på øerne. Vi fik serveret „gode råd“, og de smagte godt, derimod var der ikke megen afsætning på en af de specielle færøske spiser, skærpekød. Kun de mest modige spiste det, godt med salt og rugbrød til.

Om aftenerne var vi flittige fiskere, både fra molen og fra båd. Det var nogle elegante vridninger en af de lærerstuderende udførte, da han sad med begge ben indviklet i en sammenfiltret snøre og prøvede at hale sin første fisk ombord!

På grund af dagen i Norge nåede vi ikke at botanisere det, som vi havde planlagt, men bortset fra det må vi sige, at turen var en helt uforglemmelig oplevelse.

En meget stor del af årsagen hertil var den overvældende gæstfrihed og hjælpsomhed, som vi modtog såvel hos Jacob Joensen som hos hr. og fru Eli Mortensen, Thorshavn. Hos sidstnævnte sov vi en nat og sparede derved tid og rejsepenge.

Og uden Hilmars springen omkring og arrangeren var turen blot blevet en ganske almindelig studietur.

Selvfølgelig er vi ikke kompetente til at udtale os om folkelivet på de små øer blot efter syv dages ophold på stedet, men en ting var iøjnefaldende: Indstillingen til mange af hverdagens problemer. „Ja, nu får vi se. Ja, måske. Det ordner sig nok“ var nogle af udtrykkene, som vi ustandselig mødte.

Her kan vi i vor travle hverdag nok lære noget.

Hjemturen gik uden nogen særlige tildragelser, og vi var blevet en stor oplevelse rigere.

Thorkild A. Nielsen.

Geografiekskursion til Tyskland-Holland

19.-26. oktober 1969

Der deltog 15 lærerstuderende + adj. Walther. Turens formål var at se noget af det, vi til daglig beskæftiger os med i linietimerne, samt de dermed forbundne menneskelige aspekter.

I Husum besøgte vi Nissenhaus museet, der er opbygget således, at man får en klar beskrivelse af marskens dannelse. Vi så også uden hjælp af plancher og modeller, hvordan menneskets kamp mod det rasende element – havet – har udformet sig. De har nemlig til stadighed måttet forbedre og udbygge de gamle diger, da havet flere gange har forvoldt store ulykker og krævet mange menneskeliv.

I Holland besøgte vi en gård i Pumerpoljen ved Zuidersøen, der havde særlig interesse for os, da vi i timerne nøje havde studeret netop denne gård som en „mikro-provins“. Vi fik lejlighed til at se gårdens indretning og fik fortalt om dyrkningen af de tilhørende jordarealer.

I Arnheim forstod vi lidt af krigens rædsler, da vi så de endeløse rækker af faldne soldaters gravsteder. Det indtryk forstærkedes yderligere i Tyskland, hvor vi besøgte mindeparken for den tidligere så berygtede koncentrationslejr Bergen-Belsen, hvor tusinder af mennesker havde været stuvet sammen på et meget lille område.

I det store kulminedistrikt – Ruhr – oplevede vi på Bergbaumuseet i Bochum industrialiseringens udvikling fra hakke og spade til store, moderne kulbrydningsmaskiner. Der var rekonstruktioner af de første små, mørke, ofte vandfyldte mineskakter, hvor det var umenneskeligt at arbejde, som kontrast til de i dag nogenlunde tålelige arbejdsforhold. Dog har mekaniseringen bl. a. medført støjproblemer.

Et andet sted, hvor støjproblemet var af virkelig alvorlig karakter var på Opel-Kadett-fabrikkerne i Bochum, som vi ligeledes besøgte. Den dækker et areal på 0,7 mill. m² og beskæftiger ca. 17.000 mennesker (sml. Skives befolkning). På vores rundvisning, der varede 2 timer, fik vi et levende indtryk af, hvordan maskinerne i dag har taget

*EUROPOORT. Caland Kanal med Scheur haven tv. og Nieuwe Waterweg. Th. Beneluxhavn, Shell lagertanke ved 4. petroleumshavn. Bagved 5. petroleums-
havn med Esso og Gulj raffinaderier. I baggrunden th. Hartel Kanal.*

magten fra menneskene. Det var fantastisk at se, at produktionen ikke var ensartet, men at man fremstillede forskellige biltyper imellem hinanden. Hele produktionen var EDB-styret, således at man kunne fremstille biltyperne i den rækkefølge, som ordrene indløb fra forhandlerne.

I det tætbefolkede Ruhr lå der – efter amerikansk mønster – et stort forretningskvarter, der udelukkende bestod af varehuse, specialbutikker og parkeringspladser. Dette handelscenter er ikke baseret på lokalt publikum, men er beregnet på, at folk fra en stor del af Ruhr-området kan komme kørende i bil og gøre deres indkøb – fri for byernes tætte trafik.

Blandt de indtryk, vi fik med hjem fra Holland, var, at det er et lille land, der står med ryggen mod muren, for at klare den enorme befolkningstilvækst. Derfor bygger man bl. a. ved Rotterdam en ny kæmpehavn, der kan besejles af selv de største mammutskibe. Omkring byerne dukker der til stadighed nye befolkningskvarterer op, der udelukkende består af 7–8 etagers blokke, da der ikke er plads til villakvarterer. Det virker også imponerende at se de store arealer,

udelukkende med drivhuse, der er udtryk for den intense dyrkning af jorden.

Herudover så vi naturligvis også byer, havne, fabrikker, sluser, kanaler etc., der blev gennemgået som elevforedrag.

Den største værdi på turen lå i, at vi kom med en saglig forhåndsviden, således at vi ikke bare så facaderne med turistens begejstrede øjne, men var i stand til at analysere „seværdighederne“.

Kirsten og Mogens, III s.

To melodier til engelske børnerim

Af Jørgen Sørensen

The Soldier And The Maid

K. 1, 3, 5, 7

ob, sol-dier, sol-dier, will you mar-ry me, With your
mu-sket, fi-fe and drum? Oh, no, pret-ty maid, I can-not
mar-ry, you, For I have no coat to put on.

Chords: Eb, Bb, Eb, Bb, Eb, Bb, Cm, Fm, Bb7, Eb

K. 2, 4, 6

Then a-way she went to the tai-lor's shop As
fast as legs could run, And bought him one of the
ve-ry ve-ry best, And the sol-dier put it on.

Chords: Eb, Bb, Eb, Bb, Eb, Bb, As, Gm, Cm, Fm, Bb7, Eb

Oh, soldier, soldier, will you marry me,
With your musket, fi-fe, and drum?
Oh, no, pretty maid, I cannot marry you,
For I have no coat to put on.

*Then away she went to the tailor's shop
As fast as legs could run,
And bought him one of the very very best,
And the soldier put it on.*

*Oh, soldier, soldier, will you marry me,
With your musket, fife, and drum?
Oh, no, pretty maid, I cannot marry you,
For I have no shoes to put on.*

*Then away she went to the cobbler's shop
As fast as legs could run,
And bought him a pair of the very very best,
And the soldier put them on.*

*Oh, soldier, soldier, will you marry me,
With your musket, fife, and drum?
Oh, no, pretty maid, I cannot marry you,
For I have no hat to put on.*

*Then away she went to the hatter's shop
As fast as legs could run,
And bought him one of the very very best,
And the soldier put it on.*

*Oh, soldier, soldier, will you marry me,
With your musket, fife, and drum?
Oh, no, pretty maid, I cannot marry you,
For I have a wife at home.*

What Are Little Boys Made Of?

C F G7 C

What are litt-le boys made of, made of? What are litt-le boys

F C Am Em F C

made of? Frogs and snails and pup-py-dogs' tails,

Am Em F G7 C

That's what litt-le boys are made of.

Vers 2:

Su-gar and spice and all things nice

What are little boys made of, made of?
What are little boys made of?
Frogs and snails
And puppy-dogs' tails,
That's what little boys are made of.

What are little girls made of, made of?
What are little girls made of?
Sugar and spice
And all things nice,
That's what little girls are made of.

Dimissionen 1970

Tale af rektor E. Høgel

Om Pythagoras ved historien ikke meget eksakt at fortælle. Des mere ved sagnagtige romantiseringer at berette, fordi denne mand, der døde 500 år før Jesus blev født, i kraft af *geni, etisk-religiøs smuk holdning* og et *passende martyrium* kom til at stå i et *prægtigt skær, en hellig glans*, for oldtidens bevidsthed. Han var måske den første, der kaldte sig *filosof* d.v.s. en, der elsker visdom, en ven af visdom. Han gennemlevede det, der truede os sidste år: at få sin *skole nedlagt* og blive forjaget fra den ene lille by i Syditalien til en anden. Et sådant martyrium er der kræfter i, som måtte kunne ærgre hans forfølgere vældigt.

Se nu fortælles der så om ham, at når han holdt *optagelsesprøve* til sin skole, lagde han særlig vægt på 6 ting:

- 1) Han så på det unge menneske og søgte at læse i hans ansigt, hvad der boede i ham.
- 2) Han forhørte sig om hans forhold til forældrene.
- 3) Om hvem, der havde været hans venner.
- 4) Om han lo meget, og hvad han mest plejede at le af.
- 5) Spurgte ansøgeren om, hvordan han anvendte sin fritid.
- 6) Og endelig holdt Pythagoras et foredrag for aspiranterne og lagde under dette nøje mærke til, hvorledes det virkede på dem.

Kan I *huske proceduren her*, da I blev lukket ind? Var det så forskelligt fra Pythagoras' optagelsesprøve? Ja, foredraget under punkt 6 får jeg først holdt i dag. Virkningen deraf er dels for sen og sikkert ganske skuffende, fordi I har så mange andre ting i hovedet i dag. Men ellers? Mange af jer har siddet med kuglepenen og kviet jer ved at udforme den beskrivelse af jeres levned, familieforhold, vennekreds og interesseområder, vi bad om. *Skoleattester, vandelsattester* osv., som I *aldrig har set*, beror i sem.s arkiv. Bestandig ville vi blot meget gerne *vide, hvem vi havde for os*. Og jeres uddannelseslovs

paragraf om *egnethedskrav* og *egnethedsbedømmelse* år for år under hele uddannelsen, og nu til slut jeres *hovedudtalelses første del* om personen – det ligger altsammen på linie med Pythagoras' forsøg på at finde frem til personen. Kunne man anvende *hans berømteste sætning*, som vi alle kender, om ligheden mellem hypotenusens kvadrat og summen af katheternes til en omskrivelse, måtte det vel blive sådan noget lignende som dette: *Lærerpersonegheden = det unge menneskes forudsætninger i videste forstand + udnyttelsesgraden af dem.*

I de sidste måneder har de ringet ustandseligt ude fra skolerne, inspektører og skolekommissionsformænd til mig, til praktiklederen og hvemsomhelst i lærerkollegiet her, man måtte kende. Spørgsmålet var kronisk det samme enten man manglede 20, 10 eller blot en lærer. Det lød: „Hvem er det og det unge menneske?“ Ja, han, der bare skulle have én, formulerede det på forhånd så hårdt: „Vi mangler bare denne ene, og vi mangler ham meget alvorligt. Alligevel: Kan vi ikke få den rette, vil vi hellere ingen have!“

Kravene til „den rette“ blev her formuleret på én måde. I andre tilfælde på en lidt anden måde. Med hensyn til *liniefag osv.*? ja som en underordnet selvfølgeghed. Nej, det var mennesket Jensen eller Hansen, man ville vide noget afgørende om.

I ved nok, at i næste uddannelseslov er alt dette væk. Tror I derfor, det forsvinder ud af livet? Mon dog ikke for al fremtid en forældre-kreds, der skal vælge vejleder for deres børn, vil etablere en optagelsesprøve a la Pythagoras for den nye lærer? Jeg tror det. Og forældre har både ret og pligt til at gøre det.

Så vidt jeg forstår det, mener *psykologerne* det umuligt at give en udtømmende personsbeskrivelse af et andet menneske. I alt fald tror jeg, det er umuligt. Ikke des mindre finder jeg det helt i orden, at vi med alle *de mange begrænsninger og fejltagelsesmuligheder in mente* forsøger os på dette punkt i al *ydmyghed overfor kærlighed og sandhed*. Om ganske føje tid vil også I selv skulle være med til at yde bidrag til beskrivelse af et menneskebarn. I praksis kan forsøget ikke undværes.

Når jeg nu igen har læst en hel del af jeres levneddsbeskrivelse af jer selv fra før I kom her, har jeg ofte været virkelig glad – og bl. a. fået fornemmelsen af at *titte lidt ind i jeres hjem*, kende lidt til jeres *venner*, høre om I lo meget og hvad I lo af. Derfor er jeg i dag så glad for, at de fleste af jer har ønsket at være sammen med jeres forældre både nu og i eftermiddag, at I ikke er for „*avancerede*“ til at ønske dette *fællesskab*. Dagen i dag er måske i én forstand mindst lige så meget en *glædesdag for dem som for jer*. Og det har nu ikke blot

hos Pythagoras som i det gamle Kina været et væsentligt tegn på ungdommens kvalitet, hvordan den forholdt sig til hjemmet, sådan har det til alle tider været trindt i den ganske kristenhed. Ydmyghed, sønlig/datterlig ærbødighed for forældre og hensynsfuld respekt er i dag helt uomtalte dyder. De synes vel endda barnlige – om ikke det, som værre er. Men på dette punkt har fortiden noget at erindre om. Det har intet med forældrediktatur at gøre.

Tilsvarende har det nok heller ikke medvind blandt unge af i dag, at vi alle skal for dommen – til endnu en slags optagelsesprøve. Jeg skal ikke holde nogen prædiken, men jeg vil gerne give udtryk for den gru og den glæde, at vi skriver hver dag på den levnedbeskrivelse af os selv, som han skal læse, der kender alle ting. Det er i ansvar overfor ham, vi alene hver for sig – og i fællesskaberne, vi lever i, alene og sammen – får vore opgaver betroet, også i det mulighedsrige liv, I går ind til blandt børn og unge.

Når Han engang holder sin tale til os hver især, er det mit håb og min bøn såvel som min stræben, at den må begynde således: „Vel du gode og tro tjener!“

Vi ønsker jer herfra en rigtig god indgang i skolearbejdet – og en rig og glad arbejdsdag.

Til lykke.

DIMITTENDKLASSE A

Forreste række fra vensre: Bertha Ingeborg Klausen, Bodil Mary Andersen, Ingrid Kathrine Hansen, Anne Grete Bundgaard Bjørn, Line Brücker-Kristensen, rektor Høgel, fru rektor Høgel, Annette Raadshøj Jakobsen, Ruth Holm, Hanne Sørensen, Kirsten Hjorth.

Mellemste række: Mads Klemensen, Kirsten Borup Pedersen, Kirsten Stentoft Andersen, Thea Winther, Torkil Winther, Verner Seneca Pedersen, Egon Lindegaard Hansen, Poul Erik Jensen, John Birger Nielsen, Svend Erik Jensen.

Bageste række: Uffe Christensen, Peter Mogensen, Jørgen Lund Jensen, Jens Ove Birch, John Marius Pflüger Hansen, Joen Joensen, Lars Peter Tolsgaard, Niels

Dimittendklasse A

- Andersen, Bodil Mary, Horsens.* Ansat i Bramdrupdam.
Blatt, Kirsten Stentoft, f. Andersen, Bølling pr. Skjern. Ansat i Skodborg.
Birch, Jens Ove, Virring pr. Randers. Ansat i Aarhus.
Bjørn, Anne Grethe Bundgaard, Stenild pr. Hobro. Ansat i Allesø-Næsbyhoved-
Broby.
Brücker-Kristensen, Line, Sæby. Ansat i Bjert.
Christensen, Uffe, Randers. Ansat V. Horne, Hirtshals.
Hansen, Egon Lindegaard, Timring pr. Vildbjerg. Ansat i Stagstrup.
Hansen, Ingrid Kathrine, Kolle pr. Nr. Nebel. Ansat i Over-Jerstal.
Hansen, John Marius Pflüger, Ringe, Fyn. Ansat i Tarm.
Hjorth, Kirsten, Blenstrup, Aalborg. Ansat i Kjellerup.
Holm, Ruth, Mousing pr. Kjellerup. Ansat i Ikast.
Jakobsen, Annette Raadsboj, Nr. Nissum. Danmarks Lærerhøjskole
for Legemsøvelser.
Jensen, Jørgen Lund, Måbjerg pr. Holstebro. Ansat i Resen, Struer.
Jensen, Poul Erik, Vejrhøj pr. Arden. Soldat.
Jensen, Svend Erik, Øksenhede pr. Sæby. Soldat.
Joensen, Joen, Vestmannahavn, Færøerne. Ansat i Holstebro.
Klemmensen, Bertha Ingeborg, f. Klausen, Sdr. Vium. Ansat i Rødding.
Klemmensen, Mads, Brejning pr. Spjald. Ansat i Rødding.
Mogensen, Peter, Randers. Ansat i Randers.
Mortensen, Martin, Frøslev pr. Nykøbing M. Danmarks Lærerhøjskole
for Legemsøvelser.
Nielsen, John Birger, Holstebro.
Olesen, Niels Danbjerg, Sdr. Nissum pr. Ulfborg. Soldat.
Pedersen, Kirsten Borup, f. Dahl, Ferring pr. Lemvig.
Pedersen, Verner Seneca, Assentoft, Randers. Ansat i Grindsted.
Petersen, Hans Bent, Rungsted Kyst. Ansat i Hurup.
Winther, Thea, f. Smidt, Thyborøn. Ansat i Tvis.
Sørensen, Hanne, Stenild pr. Hobro. Ansat ved Haslev efterskole.
Tolsgaard, Lars Peder, Esbjerg. Ansat ved Søndbjerg Børnehjem.
Winther, Torkil, Korning pr. Hatting. Ansat i Hodsager.

DIMITTENDKLASSE B

Forreste række fra venstre: Christian Bundgaard, Ida Riis Clausen, Kirsten Marie Lauritsen, Anna Kirstine Bak, Inger Lindholm Olesen, rektor Høgel, fru rektor Høgel, Karen Kondrup Madsen, Ella Thorgaard, Birgit Erikstrup, Bodil Bak.

Mellemste række: Jakob Fuglsang Pedersen, Ole Eg Clausen, Niels Christoffer Sigurd Olsen, Peter Faurby, Jytte Hansen, Martha Borup Jakobsen, Birthe Skaaning Kjær Larsen, Erna Skovsborg Andersen, Arne Christensen Aaes, Ove Kastberg Hjortkjær.

Bageste række: Klaus Folke Smedman, Viggo Bertelsen, Mogens Pihl Hansen, Bent Lund Madsen, Ove Tøt, Jørn Schouboe Bech, Søren Thrige, Carl Kristian Nielsen, Morten Bøge, Knud Ingvar Kristensen.

Dimittendklasse B

- Bak, Anna Kirstine*, Elsted pr. Snedsted. Ansat i Ry.
Bak, Bodil, Vesterbølle pr. Gedsted. Ansat i Skælskør.
Bech, Jørn Schouboe, Varde. Ansat i Skive.
Ber'elsen, Viggo, Søndervang pr. Hvam. Ansat i Herlev.
Bundgaard, Christian, Smidie pr. Bælum. Soldat i Skive.
Bøge, Morten, Ryde pr. Vinderup. Ansat ved Hoptrup Højskole.
Christensen, Kirsten Nørregaard, København. Ansat i Uggerløse.
Clausen, Ida Riis, Vils. Ansat i Skalborg.
Clausen, Ole Eg, Tarm. Ansat i Skalborg.
Hansen, Jytte, St. Heddinge. Ansat i Gadstrup.
Hansen, Mogens Pibbl, Charlottenlund. Militærnægter.
Faurby, Peter, Vejle. Soldat.
Hjortkjær, Ove Kastberg, Dybe pr. Lemvig. Ansat ved Rydhave Slots Ungdomsskole, Vinderup.
Jakobsen, Mariba Borup, Vandborg pr. Bonnet. Ansat i Ikast.
Kristensen, Knud Ingvard, Holstebro. Soldat.
Larsen, Birthe Skåning Kjær, Nr. Nissum. Ansat i Videbæk.
Thrige, Soren, Nykøbing S. Ansat i Fjølstervang.
Andersen, Kirsten Marie, f. Lauritsen, Smidie pr. Bælum. Ansat i Klokkeholm pr. Hjallerup.
Erikstrup, Birgit, f. Laursen, Femmøller. Danmarks Lærerhøjskole.
Madsen, Ben; Lund, Nr. Felding, Holstebro. Soldat.
Andersen, Erna Skovsborg, f. Madsen, Østerbølle pr. Aalestrup. Ansat i Hvide Sande.
Madsen, Karen Kondrup, Erslev Bjerge pr. Gjerlev. Ansat i Hadsten.
Nielsen, Carl Kristian, Herning. Ansat i Fredericia.
Olesen, Inger Lindholm, Hygum pr. Klinkby. Ansat i Rønbjerg.
Olsen, Niels Christoffer Sigurd, Vestmannahavn, Færøerne. Ansat i Krogsbølle, Otterup.
Pedersen, Jakob Fuglsang, Helleskov pr. Vildbjerg. Ansat i Uglev pr. Hvidbjerg.
Smedman, Klaus Folke, Bogø. Soldat.
Thorgaard, Ella, Kokholm pr. Viborg. Ansat i Fårup.
Tot, Ove, Lemvig. Soldat.
Aaes, Arne Christensen, Thisted.

DIMITTENDKLASSE C

Forreste række fra vens.re: Kirsten Bill Jessen, Kirsten Finnerup, Kirsten Maarbjerg Jensen, Grethe Johanne Lind, Edith Højgaard Sørensen, Inger Østergaard, rektor Høgel, fru rektor Høgel, Ingerlise Grønne Bøge, Henny Pedersen Slot, Anne Thagaard Pedersen, Gitta Elise Nielsen, lektor Hejbøl.

Mellemste række: Elisabeth Petersen, Anders Chr. Østergaard Pedersen, Erik Wendelboe Lund, Anders Bech Madsen, Jens Bak-Jensen, Karen Louise Lottrup, Søren Frits Hansen, Tove Damgaard Madsen, Knud Erikstrup, Anandi Johanne Løbner Pedersen.

Bageste række: Henning Klinkby Koch, Karl Martin Andersen, Flemming Korsbo Kristensen, Niels Christian Andersen, Bjarne Aagaard Jensen, Hans Erik Jepsen,

Dimittendklasse C

- Andersen, Karl Martin*, Mejlbj pr. Arden. Ansat i V. Hornum.
- Andersen, Niels Christian*, Lille Binderup pr. Aars. Soldat.
- Bæk-Jensen, Jens, Struer*. Soldat.
- Erikstrup, Knud*, Havndal. Soldat.
- Finnerup, Kirsten*, Oksbøl. Ansat i Kerte pr. Årup.
- Hansen, Søren Frits*, Gunderød pr. Kokkedal. Danmarks Lærerehøjskole for Legemsøvelser.
- Henriksen, Mogens*, Lemvig. Ansat i Årre pr. Varde.
- Jensen, Bjarne Ågård*, Viborg. Soldat.
- Jensen, Kirsten Maarbjerg*, Kjellerup. Ansat ved Blidstrup Ungdomsskole, Ø. Assels.
- Jepsen, Hans Erik*, Serup pr. Uglev. Soldat.
- Jessen, Kirsten Bill*, Overlund pr. Viborg. Ansat i Bådsbøl pr. Ballum.
- Kristensen, Flemming Korsbo*, Struer. Ansat ved Langhøjskolen, Asp.
- Bøge, Ingerlise Grønne*, f. Kristensen, Asmild pr. Viborg. Ansat ved Hoptrup Højskole.
- Kristensen, Teddy Mosegaard*, Mejlbj pr. Arden. Ansat i Hobro.
- Koch, Henning Klinkby*, Nr. Nissum. Ansat i Lemvig.
- Petersen, Elisabeth*, f. Larsen, Vestervig. Ansat i Hurup.
- Lind, Grethe Johanne*, Krogager. Ansat i Tarm.
- Lottrup, Karen Louise*, Jegindø. Ansat i Humlebæk.
- Lund, Erik Wendelboe*, Odense. Ansat i Horsens.
- Madsen, Anders Bech*, Erslev, Mors. Ansat i Ribe.
- Madsen, Tove Damgaard*, Selde pr. Roslev. Ansat i Bregnbjergskolen, Vojens.
- Pedersen, Anne Thagaard*, f. Nielsen, Røjle. Ansat i København S.
- Nielsen, Gitta Elise*, Langå. Ansat i Skive.
- Pedersen, Anandi Johanne Løbner*, Møldrup. Ansat i Tvis.
- Pedersen, Anders Chr. Østergaard*, Nr. Felding pr. Holstebro. Soldat.
- Poulsen, Aage Nygaard*, Nr. Nissum. Ansat i Lindved.
- Rossing, Ulf*, Virum. Militærnægter.
- Sloi, Henny Pedersen*, Brandsby pr. Ringkøbing. Ansat ved Borremose Ungdomsskole.
- Jensen, Edith Højgaard*, f. Sørensen, Farsø. Ansat i Skørping.
- Wolf-Jürgensen, Preben Henrik*, Randers. Soldat.
- Østergaard, Inger*, Snæbum pr. Hobro. Ansat ved Brejning Centralskole, Spjald

DIMITTENDKLASSE D

Forreste række fra venstre: Ninna Cathrine Gellert Madsen, Else Marie Monrad, Ragna Kristensen, Dorte Marie Madsen, Hanne Bangsgaard Kristensen, rektor Høgel, fru rektor Høgel, Gudrun Kjems Madsen, Hanne Lodberg, Grethe Østergaard, adjunkt Rosenstand.

Mellemste række: Lene Hald Christiansen, Lilly Bjerregaard Sloth, Birgit Jeppesen, Tove Mølgaard Sørensen, Lisbeth Nørby, John Helm Pedersen, Ove Damgaard.

Bageste række: Ole Due Jensen, Flemming Nygaard Jensen, Lars Gyde Nielsen, Flemming Rasmus Sloth, Frede Højmark, Svend Kristensen, Ivan Krogh Hansen, Ole Jørn Magnussen, Frederik Grønfeldt, Erling Sørensen Pedersen, Per Julius Christensen.

Dimittendklasse D

- Christensen, Per Julius*, Hvam pr. Kjellerup. Soldat i Karup.
- Damgaard, Ove*, Nr. Nissum. Ansat i Fakse Ladeplads.
- Krejberg, Heidemarie*, f. Dieckmann, Arnis/Schlei, Slesvig. Ansat i Lemvig.
- Grønfeldt, Frederik*, Vejle. Ansat i Holstebro.
- Hansen, Ivan Krogh*, Holstebro. Ansat i Lemvig.
- Madsen, Gudrun Kjems*, f. Hove, Boddum pr. Hurup. Ansat i Ribe.
- Højmark, Frede*, Gerlev. Ansat i Skagen.
- Ipsen, Mogens Kaas*, Vestermarie, Bornholm. Ansat ved Sofieskolen, Bagsværd.
- Jensen, Flemming Nygård*, Skive. Ansat ved Molsskolen, Knebel.
- Christiansen, Lene Hald*, f. Jensen, Viborg. Ansat i Lemvig.
- Sloth, Lilly Bjerregård*, f. Jensen, Fousing. Ansat i Vorbasse.
- Jensen, Ole Dne*, Videbæk. Ansat i Videbæk.
- Jepesen, Birgit*, f. Brunsgaard, Nr. Nissum. Ansat i Aalborg.
- Kristensen, Hanne Bangsgaard*, Harring, Thy. Ansat i Ringe, Fyn.
- Kristensen, Svend*, Aalborg. Ansat i Trust pr. Fårvang.
- Sørensen, Tove Molgaard*, f. Laustsen, Jebjerg. Ansat i Hvidbjerg.
- Kristiansen, Kurt*, Viborg. Psyk.studerende i Aarhus.
- Grønfeldt, Hanne*, f. Lødberg, Søndervig. Ansat i Holstebro.
- Kristensen, Ragna*, f. Lundager, Struer. Ansat i Trust pr. Fårvang.
- Madsen, Dorte Marie*, No pr. Ringkøbing. Ansat ved centerskolen, Hald Ege pr. Viborg.
- Madsen, Nimna Cathrine Gellert*, Hurup, Thy. Ansat i Grindsted.
- Magnussen, Ole Jørn*, Snekkersten. Ansat i Helsingør.
- Monrad, Else Marie*, Fredericia. Ansat ved Langhøjskolen, Asp.
- Nielsen, Lars Gyde*, Middelfart. Ansat i Gimsing, Struer.
- Nørby, Lisbeth*, Struer. Ansat i Vejle.
- Pedersen, Erling Sørensen*, Jegindø. Ansat i Rønbjerg pr. Skive.
- Pedersen, John Holm*, Thisted. Soldat.
- Sloth, Flemming Rasmus*, Ellidshøj. Ansat i Vorbasse.
- Østergaard, Grethe*, Heltborg. Ansat i Kibæk.

DIMITTENDKLASSE SA

Forreste række fra venstre: Kirsten Irgens Pedersen, Else Nielsen, Esther Hvas, Agnes Mors Kristensen, Ingerlise Nyborg Hansen, rektor Høgel, fru rektor Høgel, Jytte Agerskov Knudsen, Dorte Høy-Hansen, Agnete Jessen, Erna Gamborg Langballe.

Mellemste række: Ole Olufsen, Hanne Nielsen, Lene Marie Sørensen, Ove Flyvholm, Elsa Herdis Holm, Preben Düring Nielsen, Svend Carsten Breum Jakobsen, Karsten Holger Nielsen.

Bageste række: Jan Vestergaard Jensen, Sven Baagøe Anthonisen, Poul Ejner Nielsen, Jørgen Kjærgaard Kristensen, Anders Klaris Risgaard Mortensen, Ejgil Langvang Pedersen, Svend Erik Johansen.

Franførende: Kirsten Lykkabo Gulevix

Dimittendklasse SA

- Nielsen, Hanne*, f. Addemos, Frederiksberg. Ansat i Fredericia.
Andersen, Erna Gamborg, Ebeltoft. Ansat i Aarhus.
Anthonsen, Sven Båge, Fanø, Ansat i Esbjerg.
Flyvholm, Ove, Thisted. Ansat i Lemvig.
Gylsvig, Kirsten Lykkebo, Frederiksberg. Ophold i Israel.
Hansen, Ingerlise Nyborg, Fredensborg. Ansat i Fredensborg.
Hvas, Esther, Harboøre. Ansat i Roslev.
Høy-Hansen, Dorte, Viborg. Ansat i Holstebro.
Jakobsen, Svend Carsten Breum, Mølby. Ansat i Billund.
Jensen, Jan Ves:ergaard, Thyborøn. Soldat i Karup.
Jessen, Agnete, Thisted.
Johansen, Svend Erik, Ydby. Ansat i Hurup.
Knuudsen, Jytte Agerstov, Silkeborg. Ansat i Hammerum.
Kristensen, Jørgen Kjærgaard, Vildbjerg. Soldat.
Mortensen, Anders Risgaard (Klavis), Hurup, Thy. Ansat i Vendsyssel.
Kristensen, Agnes Mors, f. Nielsen, Hvidbjerg, Thy. Ansat i Gimsing.
Nielsen, Else, Møldrup. Ansat i Sindal.
Nielsen, Karsten, Holger, Horsens. Ansat i Smidstrup.
Nielsen, Poul Ejner, Randers. Ansat i Randers.
Nielsen, Preben Døring, Klinkby.
Olufsen, Ole, Randers. Ansat ved Rytterskolen.
Pedersen, Ejgil Langvang, Hurup, Thy. Ansat i Ansager.
Pedersen, Kirsten Irgens, Hørby pr. Søby. Ansat i Dybvad.
Holm, Elsa Herdis, f. Søndermark, Lemvig. Ansat i Ulfborg.
Sorensen, Lene Marie, Viborg. Ansat i Grindsted.

DIMITTENDKLASSE SB

Forreste række fra venstre: Jenny Catharina Damgaard, Anne-Lise Andersen, Jørgen Brøns Lebahn, Karen Rommerdahl, rektor Høgel, fru rektor Høgel, Bodil Bisgaard, Kirsten Pedersen, Ragnhild Agnete Nielsen.

Mellemste række: Aase Jensen, Hanne Bodil Thuesen, Else Sandfeld Hansen, Jette Christensen, Ruth Dagny Hansen, Birgitte Smedman, Karen Susanne Johansen, Henny Horsted Larsen, Birgit Krogh Jensen.

Bageste række: Orla Hornshøj Ilkjær, Poul Verner Nielsen, Jens Alfred Gadmar, Leif Kleinstrup Mortensen, Flemming Alkærsgig Jensen, Poul Christian Nielsen, Sten Land Lauridsen, Anker Bech Jørgensen, Flemming Andersen.

Dimittendklasse SB

- Andersen, Anne-Lise*, Birkerød. Ansat i Herning.
Andersen, Flemming, Skjern. Soldat.
Bisgaard, Bodil Ilkjær, Fredericia. Ansat i Ansager.
Christensen, Jette, Gerlev. Ansat i Løsning.
Damgaard, Jenny Cathrina, Augustenborg. Ansat ved Feldsted Centralskole.
Gadmar, Jens Alfred, Hillerød. Ansat i Lemvig.
Hansen, Else Sandfeld, Aars. Ansat i Ikast.
Hansen, Ruth Dagny, Ikast. Ansat i København V.
Ilkjær, Orla Hornshøj, Lunde, Fyn. Ansat i Ansager.
Jensen, Birgit Krogh, Karup. Ansat i Herning.
Jensen, Flemming Alkærstig, Herning. Ansat i Skørping.
Jobansen, Karen Susanne, Boeslunde. Ansat i Kalundborg.
Jørgensen, Anker Bech, Humlum. Ansat i Aabyhøj.
Kjærgaard, Kirsten Beyerholm, f. Larsen, Otterup. Ansat i Thyborøn.
Larsen, Henny Horsted, f. Kristiansen, Grindsted. Ansat i Lemvig.
Lauridsen, Sten Land, Holstebro. Soldat.
Lebahn, Jørgen Brøns, Viborg. Ansat i Holstebro.
Jensen, Aase, f. Lundgaard, Skive. Ansat ved Molsskolen, Knebel.
Mortensen, Leif Kleinstrup, Aulum.
Nielsen, Poul Christian, Holstebro. CF i Herning.
Nielsen, Poul Verner, Ansager. Ansat i Billund.
Nielsen, Ragnbild Agnete, Ø. Vandet pr. Thisted. Ansat i Hvidovre.
Olsen, Bjarne Kabr, Frederiksberg. Ansat i København.
Smedman, Birgitte, f. Rasch, København V. Ansat i Albertslund.
Rommerdahl, Karen, Rinkenæs. Ansat i Ballerup.
Pedersen, Kirsten, f. Suntum, Trolldhede. Ansat i Asp-Fousing.
Thuesen, Hanne Bodil, Viborg. Ansat i Uggerløse.

Af årets dagbog

Ved J. Søndergaard Jacobsen (06) og G. Eriksen (43)

ANSÆTTELSER

- 50 Jens Kristian Pedersen, Tårnby, generalsekretær for søndagsskolerne.
- 50 J. Kr. Hedegaard, Klejtrup, skoleinsp. i Ørum Sønderlyng.
- 52 Evald Andersen, skoleinspektør i Grenå.
Gunnar Dall-Hansen, ledende skoleinspektør i Borup, Sjælland.
Thøger Jensen, skolebibliotekskonulent i Lemvig.
- 53 Bent Skov Bertelsen, skoleinspektør i Sdr. Omme.
- 54 Helen Rønn Christensen, viceinspektør i Vesløs.
- 55 Villy Christensen, ansat i Odder.
Holger Møllebjerg, ans. i Hvalpsund.
Orla Nedergaard, ans. i Tårs.
Leo Vollesen, ans. i Herning.
- 57 P. Skadhede Christensen, ans. i Aalborg.
Marie Holm Andersen, f. Gjellstrup, ans. i Brøderup, pr. Tappernøje.
Ellen Elisabeth og Poul Hansen, forstander for Hardsyssel Ungdomsskole, p. t. Remmerstrandlejren.
Bent Houkjær Jensen, ans. i Skelshør.
Syrene Andersen, f. Nielsen, ans. i Engesvang.
Karen Poulsen, ans. i Nykøbing M.
- 58 Gerda Bråd Andersen, ans. i Høbro.
- Niels Bråd Andersen, ans. v. skolehjemmet „Hostruphøj“ v. Høbro.
- Henning Filtenborg, ans. i Suldrup.
- Knud Erik Risager, viceinspektør i Hammershøj.
- 60 Elmer Stensgaard Gade, ans. v. Herning Handelsgymnasium.
Gurli Lizzi Lynd, f. Hjort, ans. v. Horne-Asdal centralskole.
Kirsten Møller van der Schaft, ansat i Lemvig.
Jørgen Kjærulf, ans. v. forsorgscentret for Midtjylland, Hald Ege.
- 61 Grethe Degn Nissen, ans. i Nykøbing Mors.
- 62 Chr. Astrup Christensen, ans. i Ballerup-Måløv.
Ole Mølgaard, Rødding, viceskoleinspektør, samme sted.
- 63 Arne Agergaard, kml. i Skanderborg.
Bent Olesen, ans. i Agerbæk.
- 64 Erik Nielsen, virker som talepædagog v. Nr. Nissum Seminarium.
- 65 Egon Aasborg, ans. i Angmagsalik.
Gunhild og Martin Sørensen, ansat i Spjald.
Knud Odgaard Jensen, ans. v. Sct. Jørgens skolen, Holstebro.
Ella Rosenstand, ans. v. Nr. Nissum øvelsesskole.
Knud Erik Grøn, ans. i Snejbjerg.
- 65 Børge Jacobsen, ans. v. Rydhav Slots Ungdomsskole.

- Jørgen Jensen, ans. v. Sct. Jørgens skolen, Holstebro.
- Kirstine Wrist Krøgh, ansat i Strandby.
- Per Bach, ans. i Bellinge.
- Ruth Henningsen, ans. v. Koldingfjord eksternatskole.
- Kirsten Møller, ans. v. Aalborg seminariums øvelsesskole.
- 66 Vera og Orla Hansen, ans. v. Lønborgskolen, Tarm.
- Else Pedersen, ans. v. Refsnæsskolen, Kalundborg.
- Birthe Kristoffersen, ans. i Vejle.
- 67 Ellen Sofie Kornø, ans. i Rold-Vebbestrup.
- Gunhild Hornskov Jensen, ans. v. Sct. Jørgens skolen, Holstebro.
- 68 Viktor Degn Andersen, ans. i Hvide Sande.
- Jette Marie Andersen, f. Bisgaard, ans. i Tøstrup, Nimtofte.
- Karl Kr. Bundgaard Hansen, ans. i Fredensborg.
- Ahlmann Jensen, ans. i Koldby, pr. Snedsted.
- Henny Lund Noe, f. Jensen, ans. i Bjerring v. Bjerringbro.
- Birgit Nielsen, f. Jensen, ans. i Mogenstrup, pr. Vinderup.
- Bjarne Nielsen, ans. i Vind skole, Vinding-Vind.
- Kjeld Flemming Poulsen, ans. i Hanstholm.
- Flemming Sønderby Svenstrup, ansat i Thisted.
- Hans Peter Green-Sørensen, ans. i Barrit.
- Mogens Skov Nejrup, ans. i Rødekro.
- Else Marie Kristoffersen, ans. i Ålestrup.
- Poula Hedegaard, ans. på Nørrelandskolen, Holstebro.
- Ebbe Ravn Sørensen, Harboøre.
- Vinni Mejer, Nr. Nissum Seminarium, Nr. Nissum.
- 69 Lotte Wackerhagen, ans. i Ø. Snede.
- A. M. Skødt Jensen, ans. i Vorupør.
- Niels Jørn Møller, ans. v. Aalborg seminariums øvelsesskole.
- Else Nielsen, ans. i Thyborøn.
- Marinus Nikolaj Brunsborg, ans. i Støvring.
- Ole Grønkjær Christensen, ans. i Ryde.
- Solvejg Hansen, ans. i Ålbæk.
- Inga Krarup Iversen, ans. i Tarm.
- Hans Birger Nejsum, ans. i Spentrup.
- Johs. Lysgaard Pedersen, ans. i Tistrup.
- Inge Johanne Friis, ans. i Kolding.
- Vita og Bjarne Andersen, ans. i Give.
- Gunnar Thinggaard Nielsen, ans. i Skagen.
- Kirsten Drescher, ans. på Samsø.
- Marie Louise Birch, ans. i Hammershøj.
- Max Rasmussen, soldat.
- Birthe og Poul Jørgen Jacobsen, ans. v. Tungelundskolen.
- Anders Jensen Kvejborg, ans. i Nørre Rangstrup.
- Ejgild Søgaard Andersen, ans. i Vorgod.
- Tove Ejlertsen, f. Andreasen, ans. i Sparkær.
- Birgit Kallesø, ans. i Rødkjærbrø.
- Margit Mejdahl, ans. i Hedensted.
- Anne Marie Thing, ans. i Sønderhå, Thy.
- Else Marie Skov-Jensen, ans. v. Nørrelandskolen, Holstebro.
- Majken Skærlund, ans. i København.
- Gretha Smith, ans. i Skjern.
- Richard Andresen, ans. i Møborg.
- Børge Klinkby, ans. i Struer.

DØDSFALD

- 01 S. E. Maarbjerg, Nr. Nissum, død 27. sept. 70.
- 03 Kr. Mikkelsen, fh. Haurum, død 4. febr. 70.

- 09 Ragnvald Præstholm, fh. Løve, 18 Peder Kr. Madsen, fh. Grynderup,
død 18. maj 70. død 7. dec. 69.
- 04 Mathias Christensen, Kolding, død 27 P. A. Andersen, Odense, død 6.
16. dec. 69. febr. 70.
- 08 Ellen M. Kjærsgaard, enke efter 37 Knud Kr. Noes hustru Else, f.
C. P. K., Sæby. Gjelstrup, død 21. dec. 69.
- 12 Laur. S. K. Jensen, Helsingør, død 41 Børge Borum, Aulum, død 9. jan.
2. jan. 70. 70.
- 13 Kr. A. Bitsch, fh. Gludsted, død i
febr. 70.
- 15 Ansgar L. Madsen, fh. Sennels, 30 Johs. Andersen, skoleinsp., Ørum
død 31. maj 70. Sønderlyng.
- 15 J. P. Bjerregaard Sørensen, fh.
Sdr. Vilstrup, død 10. sept. 70.

AFSKEDIGELSE

Regnskab

1/11 1969 – 31/10 1970 (årbog 1969)

Indtægter:

Kassebeholdning 1/11 1969	8.980,48	
Indbetalt for årbog 1969 (udenbys)	15.502,50	
Indbetalt for årbog 1969 (på sem.)	3.467,00	
Tilskrevne renter	636,07	
		<hr/>
Balance	28.986,05	

Udgifter:

Årbog 1969:

Trykning	9.480,00	
Postudbringning	581,80	
Klicheer	952,00	
Tryksager	218,00	
Moms	1.331,25	12.563,05
Redaktions- og bestyrelsesudgifter		540,48
Tilskud til „Gl. Præstegård“		5.000,00
Til forarbejde på „Nissum-staten“		589,60
To blomsterhilsener		54,25
Kassebeholdning 31/10 1970:		
Indestående på giro	1.110,80	
Indestående i Lemvig Bank	9.095,54	
Kontant beholdning	32,33	10.238,67
		<hr/>
Balance	28.986,05	

Nærværende regnskab er d. d. gennemgået af undertegnede. Bøger og bilag er sammenholdt. Intet fundet at bemærke.

Nr. Nissum, den 5/11 1970.

J. Søndergaard Jacobsen
(sign.)

Venlig hilsen
M. P. Sørensen.

Foreningsmeddelelser

Ved formanden, lektor A. Koch (28)

ARETS GANG

Jeg skal her fatte mig i korthed, da jeg andetsteds har trukket nogle linier op. Ved et blik på regnskabet, som det er fremlagt, ser man, at foreningen som nævnt har været ude med gaveposen til „Den gamle Præstegård“. Det bliver mere og mere klart for bestyrelsen, at det er af største vigtighed, om den skare af gamle elever, der gennem medlemsskab af elevforeningen slutter op om seminariet fremad vil få større betydning end nogensinde før. Ved statens overtagelse af driften er der ikke nogen plads for fri bevægelse. Der kan nu og da dukke situationer op, hvor en lille økonomisk håndsrækning i rette øjeblik kan få vidtrækkende betydning. Det er derfor med glæde, jeg konstaterer, at vi har kunnet holde styr på vor kassebeholdning.

I regnskabet er der en post „forarbejde til Nissum Staten“, der kræver en forklaring. Under redaktion af J. Søndergård Jacobsen og nu afdøde Math. Christensen, udkom der i 1955 en „Nissum-Stat“ med biografiske oplysninger om alle seminariets dimittender. Siden da er der ikke sket nogen samlet registrering eller ajourføring. Da vor kasserer M. P. Sørensen tilbød sammen med sin søn, H. E. Sørensen, at indsamle supplerende oplysninger fra de årgange, der endnu kunne anses for mobile, tog bestyrelsen med tak mod tilbuddet, og der afsattes et beløb til dækning af udgifterne. Det er ikke noget ringe arbejde, der her udføres, og vi beder gamle dimittender tage velvilligt imod de udsendte spørgeskemaer og give de ønskede oplysninger. Der er ikke taget stilling til, hvordan disse oplysninger skal nyttiggøres i form af en ny Nissum-stat eller kun ved supplerer.

BESTYRELSEN

Denne består af:

Formand: lektor A. Koch, Hellasvej 16, Nissum Sem.by,
7620 Lemvig, tlf. (07) 89 11 55. (Afgår nu).

Kasserer: pens. lærer M. P. Sørensen, Sejbjerg, Nr. Nissum,
7620 Lemvig, tlf. (07) 89 10 40. (Afgår 1972).

REDAKTIONSUDVALG:

Lektor H. Møl Christensen, Østerled 13, Nissum Sem.by,
7620 Lemvig. (Afgår nu).

Førstelærer Kr. Madsen, Søndbjerg,
7790 Hvidbjerg. (Afgår 1971).

Overlærer Bernt Jensen, 7600 Struer. (Afgår nu).

Højskolelærer Kaj Henningsen, „Brogården“, Middelfart.
(Afgår 1971).

Lærerstuderende Ole Kappel, III SB

VALG

Som angivet ovenstående er A. Koch, Møl Christensen og Bernt Jensen på valg. Koch og Møl Christensen har erklæret sig villige til at fortsætte, og bestyrelsen foreslår genvalg. Bernt Jensen ønsker som tidligere averteret over for den øvrige bestyrelse at fratræde for at give plads for en yngre kraft. Vi takker Bernt Jensen for godt medarbejderskab.

Til erstatning af B. J. foreslår bestyrelsen Vibeke Lillelund Vestergård, Østre Skole, Struer (dim. 69), der har erklæret sig villig til at indtræde i bestyrelsen.

Lærerstuderende O. Kappel, III SB, afgår nu og erstattes gennem valg i DSR.

Såfremt der ikke fra medlemmernes side indgives andre forslag til formanden *inden 1. febr. 71*, bortfalder valget; i modsat fald udsendes stemmesedler.

ÅRBOG 1971

Stof hertil bedes indleveret til Møl Christensen senest 1. september.

BETALINGEN FOR ÅRBOGEN

Foreningen tæller ca. 1100 udenbys medlemmer og 450 stedlige. Årbogen trykkes i 2000 eksemplarer.

Prisen for årbogen er *nændret kr. 15,-*.

Tag vel imod det medfølgende girokort og indbetal straks til let-
telse for kassereren og Dem selv.

Såfremt betalingen ikke er indgået senest 1 md. efter modtagelsen
af bogen, udsendes postopkrævning med tillæg af porto.

Glædelig jul!

Nr. Nissum Seminarium, i november 1970.

P. b. v.
A. Koch.

1970